

ΠΡΑΞΕΙΣ ΠΑΥΛΟΥ ΚΑΙ ΘΕΚΛΗΣ.

Ἐναβαίνοντος Παύλου εἰς Ἰκόνιον μετὰ τὴν φυγὴν τὴν ἀπὸ Ἀντιοχείας ἐγενήθησαν συνοδεύοντες αὐτῷ Δημᾶς καὶ Ἑρμογένης, ὑποκρίσεως γέμοντες, καὶ ἐξελιπάρουν τὸν Παῦλον ὡς ἀγαπῶντες αὐτόν. ὁ δὲ Παῦλος ἀποβλέπων εἰς μόνην τὴν ἀγαθοσύνην τοῦ Χριστοῦ οὐδὲν φαῦλον ἐποίει αὐτούς, ἀλλ' ἔστεργεν αὐτούς σφόδρα, ὥστε τὰ λόγια κυρίου ἐν διδασκαλίᾳ τῆς τε γεννήσεως καὶ τῆς ἀναστάσεως τοῦ ἡγαπημένου ἐγλύκαινεν αὐτούς, καὶ τὰ μεγαλεῖα τοῦ Χριστοῦ, πῶς ἀνεκαλύφθη αὐτῷ, κατὰ ῥῆμα διηγείτο αὐτοῖς.

* Πράξεις Παύλ. καὶ Θεκλής ex A; BCG μαρτύριον τῆς ἀγίας (CG add καὶ ἐνδόξου) πρωτομάρτυρος (G add καὶ ἀποστόλου) Θεκλής (G - κλας.). D: *Passio S. Theclae virginis et martyris quae colitur VIII. Kalend. Octbr.*

1. C Εἰκόνιον, sed infra cum reliquis Ἰκόνιον | συνοδεύοντες αὐτῷ ex A; B σύνοδοι αὐτῷ, CG αὐτῷ συνοδοιπόροι | Ἑρμογένης; hoc spiritu ABC; item D *Ermogenes*. Praeterea AG add ὁ χαλκεύς, D *Alexander aetariius* | B γέμοντ. πάσης ὑποκρίσεως | G om καὶ ἐξελεπ. τ. Παῦλ. | ὡς ἀγαπ. αὐτ. cum ABD; om CG | ἀγαθωσύνην cum ABC; G ἀγαθωσύνην. | τ. Χριστοῦ cum ABC; G τ. θεοῦ; D *eorum* | ἐποίει αὐτούς (BC αὐτοῖς): G om αὐτ. | B om σφόδρα | G πάντα τὰ λόγια | κυρίου cum AB; C Χριστοῦ, G τοῦ Χρ. | ἐν διδασκ. τῆς τε γενν. cum B; ACG καὶ τῆς διδασκαλίας (CG add καὶ τῆς ἐρμηνείας-[G - νείας]) καὶ τῆς γενν. (G om καὶ τ. γενν.) | κ. τ. ἀναστάσεως: G τοῦ εὐαγγελίου | ἐγλύκαινεν cum A; BG ἐγλύκαινεν, C ἐγγλυκαίνειν | αὐτούς: CG αὐτοῖς | καὶ (C om) τὰ μεγαλεῖα (A - λία): G καὶ ἐν τῇ γνώσει | τ. Χρ.: C τ. κυρίου | πῶς: G ὡς | ἀνεκαλύφθη cum A; B (-λύφθησαν) CG ἀπεκαλ. | κατὰ ῥῆμα cum A; C καὶ τὰ ῥήματα; B καὶ | διηγείτο (G διηγῆσατο) αὐτοῖς: B om; sed ABC add ὅτι ἐκ Μαρίας καὶ ἐκ σπέρματος Δαυὶδ (G add ὁ Χριστός ἐστιν, B ἐστιν ὁ κύριος Ἰησοῦς Χριστός.): ea omisi cum G, itemque D, in quo post σφόδρα omnia sic leguntur: *ut magnalibus dei et interpretationibus evangelii dilecti filii mansuetos eosdem faceret, scientiam etiam Christi, quemadmodum revelatum est ei, singula eis verba disserens.*

² Καί τις ἀνήρ, ὄνοματι Ὀνησιφόρος, ἀκούσας τὸν Παῦλον παραγενόμενον εἰς Ἰκόνιον, ἐξῆλθεν εἰς συνάντησιν αὐτῷ μετὰ τῶν τέκνων αὐτοῦ Σίλα καὶ Ζήνωνος καὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Δέκτρας, ἵνα αὐτὸν ὑποδέξῃται· διηγήσατο γὰρ αὐτῷ Τίτος ποταπὸς ἐστὶν τῇ εἰδέᾳ ὁ Παῦλος· οὐ γὰρ εἶδεν αὐτὸν σαρκὶ ἀλλὰ μόνον πνεύματι. ³ Καὶ ἐπορεύετο τὴν ὁδὸν τὴν ἐπὶ Λύστραν, καὶ εἰστήκει ἀπεκδεχόμενος αὐτόν, καὶ τοὺς διερχομένους ἐπεθεώρει κατὰ τὴν μῆνυσιν Τίτου. εἶδεν δὲ τὸν Παῦλον ἐρχόμενον, ἄνδρα μικρὸν τῇ μεγέθει, ψιλὸν τῇ κεφαλῇ, ἀγκύλον ταῖς κνήμαις, εὐεκτικόν, σύνοφρον, μικρῶς ἐπίρινον, χάριτος πλήρη· ποτὲ μὲν γὰρ ἐφαίνετο ὡς ἄνθρωπος, ποτὲ δὲ ἀγγέλου πρόσωπον εἶχεν. ⁴ Καὶ ἰδὼν ὁ Παῦλος τὸν Ὀνησιφόρον ἐμειδίασεν, καὶ εἶπεν ὁ Ὀνησιφόρος Χαῖρε, ὑπηρέτα τοῦ εὐλογημένου θεοῦ· κάκεινος εἶπεν Ἡ χάρις μετὰ σοῦ καὶ τοῦ οἴκου σου. Δημᾶς δὲ καὶ Ἐρμογένης ἐξήλωσαν καὶ πλείονα τὴν ὑπόκρισιν ἐκίνησαν, ὡς εἰπεῖν Δημᾶν Ἡμεῖς οὐκ ἐσμὲν τοῦ εὐλογημένου θεοῦ, ὅτι ἡμᾶς

2. G om ὄνοματι, CD post Ὀνησ. pon | ἀκούσας (G μαθῶν) usque παραγενόμε. (D esse venturum) ε. Ἰκόνιον: B om | G παραπὰ δρομαίως ἐξῆλθεν | εἰς συνάντ. αὐτῷ cum CD; ABG εἰς ἀπάντησιν (B ὑπάντ. τοῦ) Παύλου (G αὐτοῦ) post Δέκτρ. | μετὰ usque Δέκτρας ex C. AB: σὺν τοῖς τέκνοις αὐτ. Κεστομέα (A Καιστομαία) καὶ Ζηνονίδη (A Ζηῶα), ἦδη (B om) καὶ τῇ γυναικὶ αὐτ. Δέκτρα (B Δέκτρα). G: σὺν τῇ ἰδίᾳ γυναικὶ Δέκτρα καὶ τοῖς αὐτῶν τέκνοις Σημίᾳ καὶ Ζήνωνι. D: cum coniuge Lectra et filiis suis Simia et Zenone. Metaphrastes nomina coniugis et filiorum praeteriit. | ὑποδέξῃται cum AB. C ὑποδέξονται, G δέξονται, D recipere | αὐτῷ: G αὐτοῖς, D om | εἰδέα cum ABC | G ποταπὸς ἐστὶν ἡ εἰδέα·, D qualis esset figura Pauli | οὐ γὰρ εἶδεν cum A (ἶδεν): BC ὅτι οὐκ εἶδεν: G μὴ εἰδῶσιν: D neque enim nouerant

3. Καὶ ἐπορεύετο cum CD: AB ἐπορεύετο δέ: G ἐπορεύοντο οὖν | GD κατὰ τὴν βασιλικὴν (uiam regalem) τὴν ἐν Λύστροις | G ἐστήκεισαν | ἀπεκδεχόμενος (G -μενος) cum ABG; C ἐκεῖ ἐκδεχόμενος | διερχομ. cum CG; AB ἐρχομένους | ἐπεθεώρει cum C; ABG ἐθεώρει (G -ρουν) | C ἶδεν | G ἰδόντες δὲ τὸν ἄνδρα ἐρχόμ. τὸν Παῦλ. | G μικρομεγέθη | G τὴν κεφαλὴν | C ἀγκυλαῖον | εὐεκτικ. cum AB; C εὐκτικόν, G εὐκνημον | μικρ. ἐπίρινον (B ἐπίρρηνον) cum AB; G ἐπίρρινον; C om | Codd πλήρης | D sic: statura breui, attonso capite, rubor, cruribus elegans, subcampaster, surosus, superciliis iunctis, naso aquilino, plenus gratia dei. Metaphrastes vero: βραχὺν τὴν ἡλικίαν, ψιλὸν τὴν κεφαλὴν, ἀγκύλον τὰς κνήμας, γρυπὸν, σύνοφρον, προσεκτικόν, χάριτος θείης πεπληρωμένον.

4. A om τόν | Θεοῦ cum AB; C Χριστοῦ; G om (D minister benedictae) | B Ἡ χάρις τοῦ κυρίου Ἰησοῦ | C τῷ οἰκῷ | Δημᾶν cum AB; CG τὸν Δημ. | Θεοῦ cum AB; CG om (D nos non superius benedicti) | ὅτι: GD ὅ,τι (quare). Prae-

οὐκ ἠσπάσω οὕτως; καὶ εἶπεν ὁ Ὀνησιφόρος Οὐχ ὁρῶ ἐν ὑμῖν καρπὸν δικαιοσύνης· εἰ δὲ ἔστε τινές, δεῦτε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν οἶκόν μου καὶ ἀναπαύσασθε.

⁵ Καὶ εἰσελθόντος Παύλου εἰς τὸν τοῦ Ὀνησιφόρου οἶκον ἐγένετο χαρὰ μεγάλη, καὶ κλίσις γονάτων, καὶ κλάσις ἄρτου, καὶ λόγος θεοῦ περὶ ἐγκρατείας καὶ ἀναστάσεως, λέγοντος τοῦ Παύλου Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν θεὸν ὄψονται. μακάριοι οἱ ἀγνῆν τὴν σάρκα τηρήσαντες, ὅτι αὐτοὶ ναὸς θεοῦ γενήσονται. μακάριοι οἱ ἐγκρατεῖς, ὅτι αὐτοῖς λαλήσει ὁ θεός. μακάριοι οἱ ἀποταξάμενοι τῷ κόσμῳ τούτῳ, ὅτι αὐτοὶ εὐθεῖς κληθήσονται. μακάριοι οἱ ἔχοντες γυναῖκας ὡς μὴ ἔχοντες, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὸν θεόν. μακάριοι οἱ φόβον ἔχοντες θεοῦ, ὅτι αὐτοὶ ἄγγελοι θεοῦ γενήσονται. ⁶ Μακάριοι οἱ τὸ βάπτισμα τηρήσαντες, ἔτι αὐτοὶ ἀναπαύονται πρὸς τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱόν. μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται καὶ οὐκ ὄψονται ἡμέραν κρίσεως πικράν. μακάρια τὰ σώματα τῶν παρθένων, ὅτι αὐτὰ εὐαρεστήσουσιν τῷ θεῷ καὶ οὐκ ἀπολέσουσιν

terea add A καὶ | οὕτως (A αὐτός ex αὐτοῦς corr.): GD om | G ἀναπαύεσθε

5. Παύλου cum AB; CG τοῦ Π. | CG οἶκον (G add τοῦ) Ὀνησιφ. | τοῦ (B om) Παύλου: G add οὕτως | D om μακ. οἱ ἀγνῆν usque γενῆς. | αὐτοὶ cum CG; AB om | ναὸς cum AB (B add τοῦ); CG ναοὶ | τούτῳ cum CGD; AB om | εὐθ. κληθῆσ. cum C. ABGD εὐαρεστήσουσιν (-σι) τῷ θεῷ | κληρ. τ. θεόν cum CD: AB κληρονόμοι θεοῦ γενήσονται: G ἄγγελοι θεοῦ γενήσονται | G om μακάρ. οἱ φόβ. ἔχ. θε. (C θε. ἔχ.), ὅτι αὐτοὶ (AB om) ἄγγ. θεοῦ (A Χριστοῦ) γεν.

6. Μακάριοι etc cum CD. ABG praem μακάριοι οἱ τρέμοντες τὰ λόγια τοῦ θεοῦ (B τὰ λόγ. κυρίου), ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται. μακάριοι οἱ σοφίαν λαβόντες Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ ὑψίστου κληθήσονται (sed μακ. οἱ σοφίαν etc G post μακάρ. οἱ τὸ βάπτισμα etc ponit) | τὸ βάπτισμα: AB post τηρήσαντες. G add καθαρὸν | καὶ τὸν υἱόν: B om, G add καὶ τὸ ἅγιον πνεῦμα: A καὶ υἱὸν θεοῦ ὄψονται. Post haec AB, itemque G interiectis μακάριοι οἱ σοφίαν etc, add μακάριοι οἱ σύνεσις Ἰησοῦ Χριστοῦ χωρηήσαντες (ita B; A δωρηήσαντες, G τηρήσαντες), ὅτι αὐτοὶ ἐν φωτὶ (B add θεοῦ) ἔσονται. μακάριοι οἱ δι' ἀγάπην Χριστοῦ (B θεοῦ) ἐξελεῖσθόντες τοῦ σχήματος τοῦ κοσμικοῦ (G κόσμου), ὅτι αὐτοὶ ἄγγελους κρινούσιν (D quoniam angelis aequabuntur) καὶ ἐν δεξιᾷ τοῦ πατρὸς (G Χριστοῦ, D δεξ.) εὐλογηθήσονται (G σταθῆσονται, B sedebunt). Posteriora μακ. οἱ δι' ἀγάπην etiam D addit. | μακ. οἱ ἐλεήμ. ὅτι αὐτ. ἐλεηθ. καὶ (ἐλ. καὶ om D) οὐκ ὄψ. ἡμ. κρ. πικράν (A πικρᾶς, B om): AB praeponunt καὶ οὐκ etc prioribus μακ. οἱ ἐλεήμ. etc, G plane om μάκ. οἱ usque ἐλεηθῆσ. | B μακάριοι οἱ παρθένων ἀσκήσαντες, ὅτι αὐτοὶ παραστήσονται τῷ Χριστῷ καὶ τὸν μισθὸν αὐ-

τὸν μισθὸν τῆς ἀγνείας αὐτῶν· ὅτι ὁ λόγος τοῦ πατρὸς ἔργον αὐ-
τοῖς γενήσεται σωτηρίας εἰς ἡμέραν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, καὶ ἀνά-
παιυσιν ἔξουσιν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

⁷ Καὶ ταῦτα τοῦ Παύλου λέγοντος ἐν μέσῳ τῆς ἐκακλησίας
ἐν τῷ Ὀνησιφόρου οἴκῳ, Θέκλα τις παρθένος, Θεοκλείας μητρός,
μεμνηστευμένη ἀνδρὶ Θάμυρι, καθίσασα ἀπὸ τῆς σύνεγγυς θυρί-
δος ἤκουεν νυκτὸς καὶ ἡμέρας τὸν τῆς παρθενίας λόγον καὶ τῆς
προσευχῆς· καὶ οὐκ ἀπένευεν ἐκ τῆς θυρίδος, ἀλλὰ τῇ πίστει
ἐπέεγγο ὑπερευφραϊνομένη. ἔτι δὲ καὶ βλέπουσα πολλὰς γυναῖ-
κας εἰσπορευομένας πρὸς τὸν Παῦλον, ἐπετόθει καὶ αὐτὴ κατα-
ξιωθῆναι κατὰ πρόσωπον στήναι Παύλου καὶ ἀκούειν τὸν τοῦ
Χριστοῦ λόγον· οὐδέπω γὰρ ᾗδει τὸν χαρακτῆρα αὐτοῦ, ἀλλὰ
τοῦ λόγου ἤκουεν μόνον.

⁸ Ὡς δὲ οὐκ ἀφίστατο ἀπὸ τῆς θυρίδος, πέμπει ἡ μήτηρ
αὐτῆς πρὸς τὸν Θάμυριν· ὁ δὲ ἔρχεται περιχαρῆς, ὡς ἦδη λαμ-
βάνων αὐτὴν πρὸς γάμον. καὶ εἶπεν Θεοκλεία Καίνον σοι ἔχω

τῶν οὐκ ἀπολέσωσιν | τῶν παρθένων: G add καὶ τὰ πνεύματα | αὐτά: A αὐταί,
G αὐτοί | C εὐαρ. τὸν θεόν | C ἀπολέσωσιν | τῆς ἀγν. αὐτ. (G αὐτ. τῆς ἀγν.)
cum ABGD (*castitatis*, om αὐτ.): C τῆς παρθενίας | B om ὅτι ὁ λόγος usque
αἰῶνος | A αὐταῖς | C om σωτηρίας | εἰς ἡμ. τ. υἱ. αὐτοῦ: C ἐν τῷ οἴῳ

7. Καί: A om | τοῦ (A om) Παύλου: C post λέγοντος rou: G αὐτοῦ |
G εἰς μέσον | D om ἐν μ. τ. ἐκακ. | Θεοκλ. (G *praem* θυγάτηρ) μητρός: AB
μητρ. Θεοκλίας (-ίας etiam G) | AB μνηστευσαμένη | Θάμυρι cum C; A Θάμυριν,
BG ὀνόματι (G om) Θαμύριδι, D *Thamiro* | καθίσ. ἀπὸ usque θυρίδος cum C: G
αὐτὴ ἐπὶ τῆς θυρίδος τοῦ οἴκου αὐτῆς καθεσθεῖσα ἀπὸ τῆς σύνεγγ. θυρίδος: AB
ἐπὶ τῆς θυρίδος (B θύρας) τοῦ οἴκου καθεσθεῖσα (B καθίσασα). D *assedit super*
fenestram iuxta domum Onesiphori | ἤκουεν cum ABG. C ἤκουσεν | τὸν τῆς
παρθ. usque προσευχῆς ex C (D *libere et breviter: ubi Paulus docebat de casti-*
tate): ABG τὸν περὶ ἀγνείας (G περὶ θεοῦ) λόγον λεγόμενον ὑπὸ τοῦ Παύλου καὶ
(G add τὸν περὶ ἀγάπης καὶ) τῆς ἐν κυρίῳ Ἰησοῦ (G om κυρ. Ἰησ.) Χριστοῦ
πίστεως καὶ προσευχῆς | G ἀπένευσεν | ἐκ cum C; reliqui ἀπὸ | ἐπέεγγο
cum C; A ἠπήγγο, B ἀπήκτο, G ὑπήγγο, D *implebatur* | B εὐφραϊνομένη |
B om καὶ | γυναῖκας cum C. AGD γυν. καὶ παρθένας, B παρθέν. κ. γυν. |
εἰσπορευομ. cum ABG; C εἰσερχομένας | ἐπετόθει cum ABG; C ἐπεθύμει |
κατά: G καὶ κατά | AB τὸν λόγ. τ. Χριστ. | B οὕτω | γάρ: G add ἀκμήν |
ᾗδει cum C (D *sciebat*): ABG ἐωράκει (A ἑορ.) post χαρακτῆρα | τ. λ. ἦκ. μό-
νον cum AB: C τ. λ. μόνου ἦκ.: G τοὺς λόγους αὐτοῦ ἤκουεν καὶ μόνον.

8. δὲ cum ABG. C om (D *Ei cum*) | πέμπ. τῇ μ. α. cum C. ABG τῇ μ.
α. (G αὐτοῦ) πέμπ. | Θάμυριν cum BCG. A -ραν. D *Thamirum* | B εἰς τὰ
ἴδια πρὸς γάμ. | καὶ εἶπεν (G *praem* εἶπεν οὖν ὁ Θάμυρις πρὸς Θεοκλίαν Πού
μου ἔστιν ἡ Θέκλα; *similiter* D): C add αὐτῷ | Θεοκλεία cum C. Reliqui

εἰπεῖν διήγημα, Θάμυρι. καὶ γὰρ ἡμέρας τρεῖς καὶ νύκτας τρεῖς Θέκλα ἀπὸ τῆς θυρίδος οὐκ ἐγείρεται, οὔτε ἐπὶ τὸ φαγεῖν οὔτε ἐπὶ τὸ πιεῖν, ἀλλὰ ἀτενίζουσα ὥσπερ εἰς εὐφρασίαν, οὕτως πρόσκειται ἀνδρὶ ξένῳ ἀπατηλοῦς καὶ ποικίλους λόγους διδάσκοντι, ὥστε με θαυμάζειν πῶς ἡ τοιαύτη αἰδῶς τῆς παρθένου χαλεπῶς ὀχλεῖται. ⁹ Θάμυρι, ὁ ἄνθρωπος οὗτος τὴν Ἰκονιέων πόλιν ἀνασείει, ἔτι δὲ καὶ τὴν σὴν Θέκλαν· πᾶσαι γὰρ αἱ γυναῖκες καὶ οἱ νέοι εἰσέρχονται πρὸς αὐτόν, διδασκόμενοι φοβεῖσθαι θεὸν καὶ ζῆν ἀγνώως. ἔτι δὲ καὶ ἡ θυγάτηρ μου ὡς ἀράχνη ἐπὶ τῆς θυρίδος δεδεμένη τοῖς ὑπὸ Παύλου λόγοις κρατεῖται ἐπιθυμία καινῇ καὶ πάθει δεινῷ· ἀτενίζει γὰρ τοῖς λεγομένοις ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐάλωται ἡ παρθένος. ἀλλὰ πρόσελθε αὐτῇ σὺ καὶ λάλησον· σοὶ γὰρ ἔστιν ἡρμοσμένη.

¹⁰ Καὶ προσελθὼν Θάμυρις, ἅμα μὲν φιλῶν αὐτήν, ἅμα δὲ καὶ φοβούμενος αὐτῆς τὴν ἐκπληξιν, εἶπεν Θέκλα ἐμοὶ μνηστευθεῖσα, τί τοιαύτη κάθησαι; καὶ ποῖόν σε πάθος κατέχει ἐκπληκτον; ἐπιστράφητι πρὸς τὸν σὸν Θάμυριν καὶ αἰσχύνθητι. ἔτι δὲ καὶ ἡ μήτηρ αὐτῆς τὰ αὐτὰ ἔλεγεν Τί τοιαύτη κάτω βλέπουσα κάθησαι, τέκνον, καὶ μηδὲν ἀποκρινομένη ἀλλὰ παραπλήξ; καὶ

-κλα | εἰπεῖν διήγημα cum ABG(D): C διηγήσασθαι δέμα | καὶ γὰρ cum AB; CG ἡδὴ γάρ | G om x. νύκτ. τρεῖς | C ἐγγίγεται et ἀλλ' | ὥσπερ cum C; AB ὡς, G om | εἰς: AB πρὸς | G διδάσκει | G om με | πῶς cum AB; CGD ὅτι | τοιαύτη (talīs) cum CD; ABG τοσαύτη | ὀχλεῖται cum C; A παρ-ενοχλ., B προσενοχλ., G ἐνοχλεῖται

9. G Θάμυρι. Ὁ γὰρ ἄνθρωπ. | B ἀνατρέπει | C ἔρχονται | G πρὸς τοῦτον | διδασκόμενοι usque ἀγνώως ex C, item D (quibus suadet caste vivere et unum deum timere). ABG διδασκ. παρ' (G ὑπ') αὐτοῦ ὅτι δεῖ (G corrupte ἔτι δὲ), φησίν, ἕνα καὶ μόνον θεόν (A ἕνα θε. καὶ μόν.) φοβεῖσθ. x. ζ. ἀ. | GD ἡ θυγ. μου Θέκλα | δεδεμένη: C δέδεται καὶ | τοῖς ὑπὸ (G om) Παύλ. λόγοις cum AB(G), D verbis illius. C τ. λεγομένοις ὑπ' αὐτοῦ ἀκούσασα | καινῇ cum CD. ABG δεινῇ | ἐάλωται ἡ π. cum A; BG ἐάλω ἡ (G om) π.; D animo demoliitur. C ἐπιφέρει παρθ. διαμένειν | σὺ cum AB; reliqui om | αὐτῇ: GD post λάλησον pon

10. C προσῆλθεν Θάμυρις posteaque καὶ εἶπεν | αὐτῆς τ. ἐκπλ. cum A; reliqui τ. ἐκπλ. αὐτ. | εἶπεν cum AB; GD add πρὸς αὐτήν, C αὐτῇ Θάμυρις | ἐμοὶ μνηστευθ. cum ABG. C ἡ ἐμοὶ ἡρμοσμένη (codex h. l. et antea εἰρμοσμ.) | G κάθη κάτω βλέπουσα | C ἐκπληκτ. κατέχει | ἐπιστράφητι cum ABC; G -φητι | AG om σόν | τὰ αὐτά: C τοιαῦτα | B ἔφη, G λέγουσα | Τί τοι. κα. βλέπ. (cum BGD; A βλ. κα.) κάθ. τέκν. (G ante Τί, A ante κάθ. μοι) καὶ (G om) μηδ. ἀποκρ. cum ABG (D liberrime). C Τέκνον, τί οὕτως κάθισε καὶ οὐδὲν ἀποκρίνη | ἀλλά: G ὡς | παραπλήξ cum AG, item B addito γεγονῶτα.

οί μὲν ἔκλαιον δεινῶς, Θάμυρις μὲν γυναικὸς ἀστοχῶν, Θεοκλεία δὲ τέκνου, αἱ δὲ παιδίσκαι κυρίας· πολλή οὖν σύγχυσις ἦν ἐν τῷ οἴκῳ πένθους. καὶ τούτων οὕτως γινομένων Θεκλα οὐκ ἀπεστράφη, ἀλλ' ἦν ἀτενίζουσα τῷ λόγῳ Παύλου.

¹¹ Ὁ δὲ Θάμυρις ἀναπηδήσας ἐξῆλθεν εἰς τὸν ἄμφοδον, καὶ παρετήρει τοὺς εἰσερχομένους πρὸς αὐτὸν καὶ ἐξερχομένους. καὶ εἶδεν δύο ἄνδρας εἰς ἑαυτοὺς μαχομένους πικρῶς, καὶ εἶπεν Ἄνδρες, εἴπατέ μοι τίς οὗτος ὁ μεθ' ὑμῶν, πλανῶν ψυχὰς νέων καὶ παρθένους ἀπατῶν, ἵνα γάμοι μὴ γίνονται ἀλλὰ οὕτως μένουσιν· ὑπισχνοῦμαι οὖν ὑμῖν δοῦναι χρήματα ἱκανά, ἐὰν εἴπητέ μοι περὶ αὐτοῦ· εἰμὶ γὰρ πρῶτος τῆς πόλεως. ¹² Καὶ ὁ Δημᾶς καὶ Ἐρμογένης εἶπον αὐτῷ Οὗτος μὲν τίς ἐστίν, οὐκ οἶδαμεν· στερίσκει δὲ νέους γυναικῶν καὶ παρθένους ἀνδρῶν, λέγων Ἄλλως ἀνάστασις ὑμῖν οὐκ ἔστιν ἐὰν μὴ ἀγνοὶ μένητε καὶ τὴν σάρκα μὴ μολύνετε ἀλλὰ τηρήσητε ἀγνήν. ¹³ Ὁ δὲ Θάμυρις εἶπεν αὐτοῖς Δεῦτε

C παραπλήτη | δεινῶς: C add ἐν τῷ οἴκῳ | ABG Θεοκλεία | πολλή usque πένθους cum ABG. C σύγχυσις οὖν ἐγένετο πένθους ἐν τῷ οἴκῳ | G x. τοῦτ. πάντων γενομένων | οὐκ ἀπεστρ. (A ἐπεστρ.) cum BGA. C ἀπὸ τῆς θυρίδος οὐκ ἀφίστατο | ἀλλ' ἦν ἀτ. τ. λ. Π. cum AB(D), G ἀλλ' ἦν πρὸς τὸν λόγον Π. ἀποβλέπουσα, C ἀλλὰ τοῦ λόγου Π. ἤκουεν

11. ἀναπηδ. ἐξῆλθ. cum ABGD. C ἔξω ἐξελθῶν omisso καὶ seq. | εἰσερχ. πρ. αὐτ. (G πρ. τὸν Παῦλον) x. (G add τοὺς) ἐξερχ. cum BG; item A sed praetermissis πρ. αὐτ. x. ἐξερχομένους. C διερχομένους πρὸς Παῦλον, D *intranτες ad Paulum* | G ἶδεν | εἰς ἑαυτ. (G πρὸς αὐτοὺς) μαχομ. (B διαμαχομ.) πικρ. cum ABG. C μαχομ. πρὸς ἑαυτοὺς | εἶπεν cum AB; GD add αὐτοῖς, C πρὸς αὐτοὺς | εἴπατέ μοι τίς cum C; D *Quis*. G Τί ἔχετε, εἶπ. μοι, καὶ τίς. AB Τίνες ἐστέ, εἶπ. μ., καὶ τίς | ὁ μεθ' cum C. BG ὁ ἔσω μεθ', A ὁ ἐστώς μεθ' | πλανῶν usque ἀπατῶν cum C. G πλαν. ψυχ. ἀνθρώπων, νέων καὶ παρθένων. AB πλάνος ἀνθρώπος ψυχὰς νέων x. παρθένων ἀπατῶν | γίνονται cum C; AB γίνονται, G γένωνται | G μένωσιν | C om δοῦναι | χρ. ἱκαν. (G πολλὰ) cum CG (D); AB πολλά χρ. | C μοι εἴπητε | πρῶτ. τ. πόλ. cum ABGD. C add καὶ οὐ μικρῶς ἀγωνιῶ περὶ τῆς Θέκλης, ἔτι οὕτως φιλεῖ τὸν ξένον καὶ στεροῦμαι γάμου.

12. Καὶ ὁ Δημ. cum AB. CGD Δημ. δέ | Ἐρμ. cum AB; CD h. l. Ἐρμ. | G εἶπαν | αὐτῷ cum AB; G πρὸς αὐτόν; D om; C ὡς ἐξ ἐνὸς στόματος τῷ Θάμυρι | Οὗτ. μὲν τίς cum AB; C οὗτ. τίς μὲν; G τίς μὲν, et add οὕτως post οἶδαμεν. D *Hic quis sit* | στερίσκει cum AB; CG στερεῖ | Ἄλλως usque ἀγνήν cum CG (sed om ὑμῖν, habet μενεῖτε x. τ. σάρκ. ὑμῶν μολύνετε et om ἀλλὰ τηρ. ἀγν.) itemque D. AB vero ἄλλως ἀνάστασιν (B ἀν. ἄλλ.) μὴ γίνεσθαι εἰ μὴ τις ἐν ἀγνεῖα μένη καὶ τ. σ. μὴ μολύνη ἀλλὰ τηρήση (A - σει) αὐτὴν ἀγνήν

13. Δεῦτε usque ἀναπαύεσθ. cum C. G Δεῦτε ἄνδρες μετ' ἐμοῦ εἰς τ. ο. μ. x. ἀναπαύσασθε πρὸς με. ABD Ἄνδρες, δεῦτε ἄγωμεν (D om) ε. τ. ο. μ.

εἰς τὸν οἶκόν μου καὶ ἀναπαύεσθε. καὶ ἀπῆλθον εἰς πολύτιμον δεῖπνον καὶ πολὺν οἶνον καὶ πλοῦτον μέγαν καὶ τράπεζαν λαμπράν· καὶ ἐπότισεν αὐτοὺς ὁ Θάμυρις, ποθῶν τὴν Θέκλαν καὶ θέλων τυχεῖν γυναικός. καὶ εἶπεν ἐν τῷ δεῖπνῳ ὁ Θάμυρις Ἄνδρες, τίς ἐστὶν ἡ διδασκαλία αὐτοῦ, εἶπατέ μοι, ἵνα καὶ γὼ ἴδω· οὐ γὰρ μικρῶς ἀγωνιῶ ὑπὲρ τῆς Θέκλης, ὅτι οὕτως φιλεῖ τὸν ξένον καὶ ἀποστεροῦμαι γάμου.

¹⁴ Εἶπον δὲ Δημᾶς καὶ Ἑρμογένης Προσάγαγε αὐτὸν τῷ ἡγεμόνι Καστελίῳ ὡς ἀναπειθοντα τοὺς ὄχλους ἐπὶ καινῇ διδαχῇ Χριστιανῶν, καὶ ἀπολέσει αὐτὸν ταχέως, καὶ οὐ ἔξεις τὴν γυναῖκά σου Θέκλαν. καὶ ἡμεῖς σε διδάξομεν, ἣν λέγει οὗτος ἀνάστασιν γενέσθαι, ὅτι ἤδη γέγονεν ἐφ' οἷς ἔχομεν τέκνοις, καὶ ἀνιστάμεθα θεὸν ἐπεγνωκότες ἀληθῆ.

¹⁵ Ὁ δὲ Θάμυρις ἀκούσας ταῦτα, πλησθεὶς ζήλου καὶ θυμοῦ ὄρθρου ἀναστάς ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ὀνησιφόρου μετὰ ἀρχόντων καὶ δημοσίων καὶ ὄχλου ἱκανοῦ μετὰ ξύλων λέγων Διέσφειρας τὴν Ἴκονιέων πόλιν καὶ τὴν ἡρμοσμένην μοι, ἵνα μὴ θελήσῃ με· ἄγωμεν ἐπὶ τὸν ἡγεμόνα Καστέλιον. καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἔλεγεν

ἀναπαύσασθαι (AD καὶ ἀναπαύεσθε) μετ' ἐμοῦ | ἀπῆλθον cum CGD; AB εἰσῆλθον (B add εἰς) τὸν οἶκον αὐτοῦ | πολὺν οἶνον cum AG (οἶν. πολ.) D. BC πολύτιον | C κ. τράπ. λα. κ. πλ. μέγαν (G πολύν) | AB om ὁ | ποθῶν (G φιλῶν) usque γυναικός cum CG; AB φιλῶν τὴν Θέκλαν τυχεῖν γυναικός | καὶ εἶπεν τ. δ. ὁ Θάμ. cum AB(D). C εἶπ. δὲ αὐτοῖς ὁ Θάμ. ἐν τ. δ. G καὶ εἶπ. αὐτοῖς ὁ Θάμ. | εἶπατέ μοι h. l. cum CD; ABG post Ἄνδρες | τίς cum BGD; AC τί | διδασκ. cum ABG; C διδαχῇ | ἴδω cum ABG; C γνῶ (D om ἔ. κ. ἴδ.) | οὐ γὰρ μ. ἀγ. ὑπὲρ (G περι) τ. Θ. (D propter sponsam meam) cum CGD. AB ὅτι οὐ (A οὐ γὰρ) μικρός μοι (A om) ἀγών ἐστὶν (A om) ὁ περι τῆς παρθένου Θέκλ. | ὅτι οὕτως (G om) usque ἀποστερ. (G στεροῦμαι) γάμου (G γυναικός) cum ABG (D similiter). C om (sed vide supra ad finem sectionis 11.)

14. G Εἶπαν | δέ: AB add αὐτῷ | Ἑρμ. et Ἑρμ. ut sect. 12. | Καστελίῳ cum AC, B Καστηλίῳ. G Κατελλίῳ, sed ex Bas. Seleuc. emendat Καστελλίῳ. D om | G διδασκαλίᾳ | ἀπολέσει α. ταχ. cum C; AB οὕτως ἀπολεί αὐτόν. GD κατὰ τὸ δόγμα τοῦ Καίσαρος (secundum senatusconsultum) ἀπολεῖ αὐτ. | σύ cum CGD. AB om | GD om Θέκλαν | AC διδάξομεν | A οὐτ. ἀνάστ. λέγει | γενέσθ. cum CG; AB γίνεσθαι | ὅτι: GD ante ἣν pon | G ἀνέστημεν θεὸν ἐπιγόντες | GD om ἀληθῆ

15. ταῦτα cum CD; ABG παρ' αὐτῶν (G add ταῦτα) καὶ | B πληρωθεὶς | A πολλοῦ θυμοῦ καὶ ζήλ. | AB εἰς τ. Ὀνησιφ. οἶκ. ἀπῆλθ. | G δημοσίου | A ὄχλων ἱκανῶν καὶ ξύλ. | λέγων cum ABD; CG add τῷ Παύλῳ | C Ἴκονιαῖον | μοι: G add Θέκλαν | θελήσῃ με cum AB; C θελή. συγγενέσθαι μετ' ἐμοῦ, G θελήσῃ μοι γῆμαι. | ἐπὶ (G praem οὖν): C πρὸς | Καστέλιον cum AC; B Καστήλιον; G Καστέλιον; D om | καὶ πᾶς usque γυναῖκας cum AB (om γάρ) G

Ἀνάγαγε τὸν μάγον· διέφθειρε γὰρ ἡμῶν-πάσας τὰς γυναῖκας, καὶ συνεπειίσθησαν οἱ ὄχλοι.

¹⁶ Καὶ στὰς πρὸ τοῦ βήματος ὁ Θάμυρις κραυγῇ μεγάλη εἶπεν Ἀνθύπατε, ὁ ἄνθρωπος οὗτος, τίς ἐστὶν οὐκ οἶδαμεν, ὃς ἀγάμους ποιεῖ τὰς παρθένους· εἰπάτω ἐπὶ σοῦ τίνος ἕνεκεν ταῦτα διδάσκει. ὁ δὲ Δημᾶς καὶ Ἑρμογένης εἶπον τῷ Θάμυρι Λέγε αὐτὸν Χριστιανόν, καὶ οὕτως αὐτὸν ἀναιρεῖς. ὁ δὲ ἀνθύπατος ἔστησεν τὴν διάνοιαν αὐτοῦ καὶ ἐκάλεσεν τὸν Παῦλον λέγων Τίς εἶ, καὶ τί διδάσκεις; οὐ γὰρ μικρῶς σου κατηγοροῦσιν. ¹⁷ Καὶ ἦρεν τὴν φωνὴν αὐτοῦ ὁ Παῦλος λέγων Εἰ ἐγὼ σήμερον ἀνακρίνομαι τί διδάσκω, ἄκουσον, ἀνθύπατε. Θεὸς ζῶν, θεὸς ἐκδικήσεων, θεὸς ζηλωτής, θεὸς ἀπροσδεής, χρήζων τῆς τῶν ἀνθρώπων σωτηρίας ἔπεμψέν με ὅπως ἀπὸ τῆς φθορᾶς καὶ τῆς ἀκαθαρσίας ἀποσπάσω αὐτοὺς καὶ πάσης ἡδονῆς καὶ θανάτου, ὅπως μὴ ἀμάρτωσιν· διὸ ἔπεμψεν ὁ θεὸς τὸν ἑαυτοῦ παῖδα, ὃν ἐγὼ εὐαγγελίζομαι καὶ διδάσκω ἐν ἐκείνῳ ἔχειν τὴν ἐλπίδα τοὺς ἀνθρώπους, ὃς μόνος συνεπάθησεν πλανωμένῳ κόσμῳ, ἵνα μηκέτι ὑπὸ κρίσιν ᾧσιν, ἀνθύπατε, ἀλλὰ πίστιν ἔχωσιν καὶ φόβον θεοῦ καὶ γνώσιν σεμνότητος καὶ ἀγάπην ἀληθείας. εἰ οὖν ἐγὼ τὰ ὑπὸ θεοῦ μοι ἀνακεκαλυμμένα διδάσκω, τί ἀδικῶ; ὁ δὲ ἀνθύπατος

(λέγει Ἀπάγαγε), similitertque D; C om | συνεπειίσθησ. (G add αὐτῷ πάντες) οἱ ὄχλ. cum ABG; C συνεπέστη πᾶς ὁ ὄχλος. D om

16. πρὸ cum ABG; C ἐπί | τίς (D unde) ἐστ. οὐκ οἶδ. cum C(D): ABG οὐκ οἶδ. (G οἶδα) πόθεν ἐστ. | ὃς usque παρθένους cum CD (qui non patitur uirgines nubere); ABG οὗτος (G καὶ) οὐκ ἔῃ γυναῖκα (BG om) γαμεῖσθαι (G γαμεῖν) παρθένον (BG τὰς παρθένους) | G εἰπάτω οὖν | AB τοῦτο | AB Δημ. δὲ καὶ | Ἑρμ. (et Ἑρμ. ut supra sect. 12.): C add ὡς ἐξ ἐνὸς στόματος | οὗτ. αὐτ. ἀναιρεῖς cum B; A οὗτ. α. ἀνελεῖς. C εὐθέως ἀπολέσης αὐτόν, D ut celerius eum perdas. G ἀπολεῖται συντόμως | ἀνθύπατος: G ἡγεμῶν | AB om αὐτοῦ | D om ἔστησ. τ. δ. α. | B καλέσας | ABD λέγων αὐτῷ | καὶ τί: G ὅτι | A μικρόν

17. G ἀνακρίνωμαι | B ἀνθύπ. ἄκουσ. | Θεὸς ζῶν ex uno C est | G δε. ἐκδ. post δε. ζηλ. pon | D Deus omnipotens misit me pro salute hominum ut | ἀπό: B ἐκ | C om τῆς ante ἀκαθαρσ. | καὶ πάσ. ἡδον. (G add τε) καὶ (A om) θανάτου: C post ἀκαθαρσ. pon | ὅπως μὴ (G μηκέτι): C ἵνα μηκέτι | ἀμάρτωσιν cum AB; CG ἀμαρτάνωσιν | ἔπεμψεν ὁ θεός cum ABGD; C ἀπέστειλεν | παῖδα cum CD; G add Ἰησοῦν Χριστόν, AB Ἰησ. Χρ. τὸν υἱὸν αὐτοῦ | ὃς: A add ἐκεῖνος | B πλανωμένον κόσμον, A πλανωμένους κόσμῳ | μηκέτι: B μὴ | ἀλλὰ: B ἀλλ' ἵνα | πίστιν usque θεοῦ: C φόβον καὶ πίστιν | C ὑπὸ τοῦ θεοῦ | ἀνακεκαλ. cum C; ABG ἀποκεκαλ. | ἀδικῶ cum ABD; CG add ἀνθύπατε | G

ἀκούσας ἐκέλευσεν δεθῆναι τὸν Παῦλον καὶ εἰς φυλακὴν ἀποκατασταθῆναι, μέχρις οὗ εὐσκολήσας, φησὶν, ἀκούσομαι αὐτοῦ ἐπιμελέστερον.

¹⁸ Ἡ δὲ Θέκλα νυκτὸς περιελομένη τὰ ψέλια ἔδωκεν τῷ πυλωρῷ, καὶ ἀνοίγεισθαι αὐτῇ τῆς θύρας ἀπῆλθεν εἰς τὴν φυλακὴν· καὶ δοῦσα τῷ δεσμοφύλακι κάτοπτρον ἀργυροῦν εἰσῆλθεν εἰς τὸν Παῦλον, καὶ καθίσασα παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ ἤκουεν τὰ μεγαλεῖα τοῦ θεοῦ. καὶ οὐδὲν ἐδεδοίκει ὁ Παῦλος, ἀλλὰ τῇ τοῦ θεοῦ παρρησίᾳ ἐνεπολιτεύετο· καὶ κείνης ἠὔξανεν ἡ πίστις, καταφιλοῦσθαι τὰ δεσμά αὐτοῦ.

¹⁹ Ὡς δὲ ἐζητεῖτο Θέκλα ὑπὸ τῶν ἰδίων καὶ Θάμυρις ὡς ἀπολομένης αὐτῆς ἔδωκεν κατὰ τὰς ὁδοὺς, καὶ τις τῶν συνδούλων τοῦ πυλωροῦ ἐμήνυσεν ὅτι νυκτὸς ἐξῆλθεν. καὶ ἐξεληθόντες ἀνήτασαν τὸν πυλωρόν, καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὅτι πεπόρευται πρὸς τὸν ξένον εἰς τὸ δεσμοτήριον· καὶ ἀπελθόντες εὗρον αὐτὴν τρόπον τινὰ συνδεδεμένην τῇ στοργῇ. καὶ ἐξεληθόντες ἐκείθεν τοὺς ὄχλους ἐπεσπῶντο καὶ τῷ ἡγεμόνι ἐνεφάνισαν. ²⁰ Καὶ ἐκέλευσεν ἄγεσθαι τὸν Παῦλον ἐπὶ τὸ βῆμα· ἡ δὲ Θέκλα ἐκυλίετο ἐπὶ τοῦ τόπου οὗ ἐδίδασκεν καθήμενος ἐν τῇ φυλακῇ. ἐκέλευσεν δὲ καὶ κείνην ἀχθῆναι ἐπὶ τὸ βῆμα· ἡ δὲ μετὰ χαρᾶς προσεῖ ἀγαλλιω-

ἀκούσας ταῦτα | ἀποκατασταθ. cum AB. C ἀπεχθῆναι, G βληθῆναι | οὐ cum AB; CG ἄν | εὐσκολήσας cum BG; A ἐσκολάσας, C εὐσκολας | φησὶν, ἀκ. α. ἐπιμ. cum AB. C ἐπιμ. ἀκούσει αὐτοῦ, G ἀκούσεται αὐτ. ἐπιμ.

18. Φέλια cum AC, B ψέλια; G ἐαυτῆς ἐνώτια | ἀνοίγεισθαι: G ἤνοιξεν | C om αὐτῇ τῆς (G τὰς) θύρ. (G add καὶ) | δοῦσα: C ἔδωκεν | A δεσμοφύλ. | C ἔσωπτρον | A ἀργυρέων, G ἀργυρέον | C καὶ εἰσῆλθεν | εἰς τὸν cum AB; C πρὸς, G πρ. τόν | G καθεσθεῖσα | ἤκουεν cum C; ABG ἤκουσεν | καὶ (B om) οὐδ. (B add δὲ) ἔδ.: G corrupte καὶ ὡς οὐδὲν ἐδώκει (emendat ἐδεδείκει) πάσχειν | παρρησίᾳ cum AC; B praem χάριτι, G βοηθείᾳ | G ἐπολιτεύετο

19. ἰδίων: G corrupte Ἰουδαίων, ex Metaphraste corrigit οἰκείων | Θάμυρις cum AB. C Θαμυρίου, G Θαμύρεος | G ἀπολλομένης | ἔδωκεν cum AB; CG ἐδίωκετο (G post ὁδοῦς) | καὶ τις cum CG: B om καὶ | G ἐμήνυσεν αὐτοῖς | ἐξεληθόντες cum C; ABG om | G ἀνέτασαν | C om αὐτοῖς ὅτι | BC δεσμοτήριον | ἀπελθόντες cum C. A ἀπῆλθον καὶ καθῶς; BG ἀπῆλθον καθῶς εἶπεν αὐτοῖς, καὶ | G om τρόπον usque στοργῇ | C om ἐκείθεν | τ. δ. ἐπεσπῶντο (G -σπάσαντο) cum AB(G); C ἐπεσπάσαντο τ. δ. | B τὸν ἡγεμόνα ἐνεφ.

20. AB τ. Παῦλ. ἄγεσθ. | ἐδίδασκ. καθήμενος cum ABG (sed G add ὁ Παῦλ. post φυλακῇ): C ἐκαθέζετο ὁ Παῦλος καὶ ἐδίδασκεν | ἐκέλ. δέ cum C. ABG ὁ δὲ (G add ἡγεμόνων) ἐκέλ. | G κάκ. ἄγεσθαι | C om τό | προσεῖ cum

μένη. ὁ δὲ ὄχλος προσενεχθέντος τοῦ Παύλου περισσοτέρως ἐβόα Μάγος ἐστίν, αἶρε αὐτόν. ἡδέως δὲ ἤκουεν ὁ ἀνθύπατος τοῦ Παύλου ἐπὶ τοῖς ὁσίοις ἔργοις τοῦ Χριστοῦ· καὶ συμβούλιον ποιήσας προσεκαλέσατο τὴν Θέκλαν καὶ εἶπεν αὐτῇ Διὰ τί οὐ πείθει κατὰ τὸν Ἰκονιέων νόμον Θάμυρι; ἡ δὲ εἰσθήκει Παύλῳ ἀτενίζουσα· τῆς δὲ μὴ ἀποκρινομένης, ἡ μήτηρ αὐτῆς ἀνέκραγεν λέγουσα Κατάκαιε τὴν ἄνομον, κατάκαιε τὴν ἀνυμφον μέσον θεάτρου, ἵνα πᾶσαι αἱ ὑπὸ τούτου διδαχθεῖσαι φοβηθῶσιν γυναῖκες.

²¹ Καὶ ὁ ἡγεμὼν ἔπαθεν μεγάλως, καὶ τὸν μὲν Παῦλον φραγελλώσας ἔβαλεν ἔξω τῆς πόλεως, τὴν δὲ Θέκλαν ἔκρινεν κατακαῖναι. καὶ εὐθέως ὁ ἡγεμὼν ἀπῆκε ἐπὶ τὸ θέατρον· ὁ δὲ πᾶς ὄχλος ἐξῆλθεν ἐπὶ τὴν θεωρίαν Θέκλης. ἡ δὲ ὡς ἀμνὸς ἐν ἐρήμῳ περισκοπεῖ τὸν ποιμένα, οὕτως ἐκείνη τὸν Παῦλον ἐζήτηει. καὶ ἐμβλέψασα εἰς τὸν ὄχλον ἶδεν τὸν κύριον καθήμενον ὡς Παῦλον, καὶ εἶπεν Ὡς ἀνυπομονήτου μου οὔσης ἦλθεν Παῦλος θεάσασθαί με. καὶ προσεῖχεν αὐτῷ ἀτενίζουσα· ὁ δὲ εἰς οὐρανοὺς ἀνίει.

²² Αἱ δὲ παιδίσκαι καὶ παρθένοι ἤνεγκαν τὰ ξύλα ἵνα Θέκλα κατακαῖ. ὡς δὲ εἰσῆλθεν γυμνή, ἐδάκρυσεν ὁ ἡγεμὼν καὶ ἐθαύ-

AB; C ἀπειή, G ἀπῆκε | G ἀγαλλομένη | προσενεχθ. cum C. ABG προσεχθέντος | AB πάλιν τοῦ Π., G τοῦ Π. πάλιν | Μάγ. usque αὐτόν cum ABG; C Αἶρε α., μάγ. ἐστ. | AB ἡδέως οὖν ἤκουεν (G ἤκουσεν) αὐτοῦ ὁ ἀνθύπ. ἐπὶ τ. θείοις αὐτοῦ ἔργ. | προσεκαλέσατο cum C; reliqui ἐκάλεσεν (-σε) | καὶ εἶπεν αὐτῇ cum C; G λέγων αὐτῇ, AB λέγων | περὶ cum C. AB λαμβάνεις, G γαμείς | Ἰκονιέων (-ιατὸν C): AG τῶν Ἰκ. post νόμ. | AB Θάμυριν, G τῷ Θάμυρι | μὴ: G οὐδὲν ex Bas. Seleuc. suppletum | ἡ μήτηρ cum ABD; CG praem Θεοκλεία (-κλ(α)) | C ἀνέκραξεν | μέσον cum C; ABG ἐν μέσῳ (G add τοῦ) | A θεάτρῳ | CG γυναῖκ. φοβηθῶ.

21. C Ἐπαθεν δὲ ὁ ἡγ. | B om μὲν | ἔβαλεν ἔ. τ. π. cum AB; G ἐξέβ. τῆς π., C ἔξω τ. π. ἔβ. | G κατέκρινεν πυρκαυστον | ὁ ἡγεμὼν cum AB; G ὁ ἡγέμ. ἀναστάς; C ἀνέστη καὶ | ἀπῆκε cum ABC: G ἀπῆλθεν | ἐπὶ τὸ cum AB; CG εἰς τὸ | ὁ δὲ πᾶς cum AB; CG καὶ πᾶς ὁ | C ἀπῆλθεν | ἐπὶ τὴν cum AB; CG εἰς τὴν | θεωρ. Θέκλ. cum AB; C θεαν, G ἀνάγκη τῆς θεας | G ἡ δὲ Θέκλα καθάπερ | A περισκ. τὸν (C om) ποιμ. ἐν ἐρήμῳ | ἐκείνη cum AB; G καίκελη, C καὶ αὐτῇ | ἐζήτηει cum AB; C περιεσκόπει; G om | G ἐμβλέψας | ἶδεν cum BCG; A εἶδεν | G ὡς τὸν Παῦλ. | καὶ εἶπεν cum AB; C add Θέκλα, G ἐν ἑαυτῇ | G om Ὡς | G ὁ Παῦλ. | ἀνίει cum AB; CG ἀπῆκε, et G add θεωρούσης αὐτῆς

22. ABG αἱ (G οἱ) δὲ παῖδες κ. αἱ παρῶ. (sed D mulieres et puellas) | τὰ (AB om) ξύλα: GD ξύλα καὶ χόρτον | G ἵνα ἡ Θ. καῖ | εἰσῆλθεν cum AB; C εἰσῆλθῆ, G εἰσῆχῆ, D adducta est | καὶ ἐθαύμ. usque δύναιμι cum C; D mirabatur quae esset in ea patientia et animi virtus. AB ἐπὶ τῷ κάλλει αὐτῆς, G Acta apost. apocr. ed. Tischendorf.

μασεν τὴν ἐπ' αὐτῇ δύναμιν. ἔστρωσαν δὲ τὰ ξύλα οἱ δῆμοι ἐπιβῆναι τῇ πυρᾷ· ἡ δὲ τύπον σταυροῦ ποιησαμένη ἐπέβη τῶν ξύλων· οἱ δὲ ὑφήψαν. καὶ μεγάλου πυρὸς λάμψαντος οὐχ ἤψατο αὐτῆς· ὁ γὰρ θεὸς σπλαγχνισθεὶς ἤχον ὑπόγειον ἐποίησεν, καὶ νεφέλη ἄνωθεν ἐπεσκίασεν ὕδατος πλήρης καὶ χαλάξης, καὶ ἐξεχύθη πᾶν τὸ κῦτος, ὡς πολλοὺς κινδυνεῦσαι τοῦ ἀποθανεῖν καὶ τὸ πῦρ σβεσθῆναι, τὴν δὲ Θεέκλαν σωθῆναι.

²³ Ἦν δὲ ὁ Παῦλος νηστεύων μετὰ Ὀνησιφόρου καὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ καὶ τῶν τέκνων ἐν μνημεῖῳ καινῷ, ὡς ἀπὸ Ἰκονίου εἰς Δάφνην πορεύονται. ἡνύκτα δὲ ἡμέραι πολλὰί ἐγένοντο, νηστεύοντες οἱ παῖδες εἶπον τῷ Παύλῳ Πεινώμεν, καὶ οὐχ εὔρομεν ἄρτους ἀγοράσαι. κατέλιπεν γὰρ τὰ τοῦ κόσμου ὁ Ὀνησιφόρος καὶ Παῦλῳ ἠκολούθησεν πανοικί. Παῦλος δὲ ἀποδυσάμενος τὸν ἐπενδύτην εἶπεν Ὑπαγε, τέκνον, ἀγόρασον ἄρτους πλείονας καὶ φέρε. ὡς δὲ ἠγόραζεν ὁ παῖς, εἶδεν Θεέκλαν τὴν γείτονα, καὶ ἔθαμβήθη καὶ εἶπεν Θεέκλα, ποῦ πορεύῃ; ἡ δὲ εἶπεν Παῦλον διώκω, ἐκ πυρὸς σωθεῖσα. καὶ ὁ παῖς εἶπεν Δεῦρο, ἀπαγάγω σε πρὸς αὐτόν· στενάζει γὰρ περὶ σοῦ καὶ προσεύχεται ἡμέρας ἔξ.

κ. ἐθαύμ. τὴν δύναμιν τοῦ κάλλους αὐτῆς | C τὰ ξύλα post οἱ δῆμ. pon | ἐπιβῆναι cum A: B praem καὶ ἐπέτρεψαν αὐτῇ, C καὶ ἐκέλευσαν αὐτήν, G καὶ ἐκέλευσαν αὐτήν οἱ δῆμοι (omisso οἱ δῆμοι), D *wgebant eam* | τῇ πυρᾷ cum ABGD; C ἐπ' αὐτά | BG τὸν τύπον | B τοῦ σταυροῦ | AB ποιήσασα et ἐπὶ τὰ ξύλα | G οἱ δὲ δῆμοι ὑφήψ. τὸ πῦρ. καὶ μεγάλῃς πυρᾶς ἐκλαμψάσης | ἤψατο cum ABG: C ἤπτετο | αὐτῆς cum AB; CG add τὸ πῦρ | ἤχον cum ABG; C ἤχος | ὑπόγειον cum BC; A -γεον, G -γειον | A ὕδατ. ἐπεσκίασ. (G ὑπεσκ.) ἄνω | AB om πλήρης usque κῦτος (G add τὸ ἐδάφους) | κινδυνεῦσαι τοῦ (G καὶ) ἀποθ. cum ABG; C κινδυνεύσαντας ἀποθ. | καὶ τό (G add μέν): C τὸ δέ | τὴν δ. Θ. σωθ. cum ABGD; C om

23. C om ὁ | αὐτοῦ: C post τέκνων pon | καινῷ cum C; AB ἀνόικτω; G om | ὡς cum C; AB ἐν ὀδῷ ἐν ἧ, G ἐν ὀδῷ ὅταν | G ἐπορεύοντο | ἡμ. πολλὰί ἐγίν. cum C: A ἡμ. πο. παρῆλθον, B ἡμ. διῆλθον ἱκαναί, G πολλὰς ἡμέρας ἐποίησαν | νηστεύοντες cum ABG: C νηστευόντων αὐτῶν | οἱ π. εἶπον (G εἶπαν οἱ π.) cum ABG: C εἶπον οἱ παιδ. Ὀνησιφόρου | G Πάτερ, πεινώμεν | C om κ. οὐχ εὔρομεν (G ἔχομεν πόθεν) ἄρτ. ἀγ. | C κατέλειπε γὰρ, G ἦν γὰρ καταλείψας | AB om ὁ | Παύλ. (G τῷ Π.) ἠκολούθησεν (-ζει G) cum ABG; C ἠκολούθη (sic) Π. | B om πανοικί (G -κεί) | AB ἀπεδύσατο et καὶ εἶπεν | ἐπενδύτην cum C; BG add αὐτοῦ, A ἑαυτοῦ | εἶπεν cum AB: C add ἐν αὐτῶν, G τῷ παιδίῳ | B ἀγόρασε | AB φέρε ἡμῖν | G ἠγόρασεν ὁ π. τοὺς ἄρτους | CG ἶδεν | G τ. γείτ. αὐτοῦ | κ. εἶπεν cum AB; C add ὁ παῖς, G αὐτῇ | A πορεύει | ἡ δέ: A καὶ | A Παῦλῳ | σωθεῖσα: A φουῖσα | κ. ὁ π. εἶπεν cum ABG(D): C εἶπεν δὲ αὐτῇ ὁ παῖς | A ἀπάγω (sic) σε | γάρ: A add ἡδη, idem G ante ἡμέρας | προσεύχεται cum CD: ABG add καὶ νηστεύει

²⁴ Ἡ δὲ ἐπέστη ἐπὶ τὸ μνημεῖον, ὅπου ἦν Παῦλος κεκλικῶς τὰ γόνατα καὶ προσευχόμενος καὶ λέγων Σῶτερ Χριστέ, μὴ ἀψάσθω Θέκλης τὸ πῦρ, ἀλλὰ παράστα αὐτῇ, ὅτι σὴ ἐστίν. ἡ δὲ ὀπίσθεν ἐστῶσα ἐβόησεν Πάτερ, ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, ὁ τοῦ ἀγίου σου παιδὸς πατήρ, εὐλογῶ σε ὅτι ἔσωσάς με, ἵνα Παῦλον ἴδω. καὶ ἀναστὰς Παῦλος εἶδεν αὐτὴν καὶ εἶπεν Θεὲ καρδιογνώστα, ὁ πατήρ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εὐλογῶ σε ὅτι ὃ ἡρετισάμην ἐτάχυνάς μου ἐπακούσας.

²⁵ Εἶχον δὲ ἄρτους πέντε καὶ λάχανα καὶ ὕδωρ, καὶ εὐφραίνοντο ἐπὶ τοῖς ὁσίοις ἔργοις τοῦ Χριστοῦ. καὶ εἶπεν Θεέκλα Παύλῳ Περικαροῦμαι καὶ ἀκολουθήσω σοι ὅπου δ' ἂν πορεύῃ. ὁ δὲ εἶπεν Ὁ καιρὸς αἰσχροῦς, καὶ σὺ εὐμορφος· μὴ ἄλλος σε πειρασμὸς λήψεται χεῖρων τοῦ πρώτου, καὶ οὐχ ὑπομείνης ἀλλὰ δειλανδρήσης. καὶ εἶπεν Θεέκλα Μόνον δός μοι τὴν ἐν Χριστῷ σφραγίδα, καὶ οὐχ ἄψεται μου πειρασμὸς. καὶ εἶπεν Παῦλος Θεέκλα μακροθύμησον, καὶ λήψῃ τὸ ὕδωρ.

²⁶ Καὶ ἀπέπεμψεν Παῦλος Ὀνησιφόρον πανοικί εἰς Ἰκόνιον,

24. Ἡ δὲ cum C: ABG ὡς δὲ | G ἐπέστη ἡ Θεέκλα | ἐπὶ: C om | ὅπου usque λέγων ex C. ABG Παύλῳ (-λου G) κεκλικῶς τὰ γόν. (G τὰ γ. κεκλικῶτος) κ. προσευχομένῳ (-νου G) κ. λέγοντι (-ντος G) | Σῶτερ Χρ. cum C: A Πάτερ υἱέ (ἄγιε?), G Πάτερ ἄγιε, κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, B Πάτερ καὶ υἱέ καὶ ἅγιον πνεῦμα, θεότης μία | A ἀψάτω | G τὸ πῦρ Θεέκλας | παράστα ex C; G παράστητι. AB πάρεσω (B -σο) omisso αὐτῇ | σὴ: G δούλη σου | ἡ δὲ cum CG. AB αὕτη | C ὀπίσθεν αὐτοῦ | Πάτερ cum AC. G λέγουσα Δέσποτα κύριε, B Πάτερ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἅγιον πνεῦμα | B om ὁ τοῦ ἀγίου (G ἀγαπητοῦ καὶ ἀγίου) σου παιδ. (G παιδ. σου, A τοῦ παιδ. τοῦ ἀγ. σ.) πατήρ (-τέρ G) | ἔσωσ. με cum AB: CG add ἐκ τοῦ (G om) πυρός | B ὁ Παῦλος | AG ἴδεν | αὐτὴν: C Θεέκλαν ἐστῶσαν | ὁ πατήρ (G πάτερ) τ. κ. ἡμῶν (G μου) Ἰ. Χριστοῦ: AB πάτερ καὶ υἱέ (B add καὶ πνεῦμα ἅγιον) | δ': AB εἰ | ἡρετισάμην cum C (-τησάμην), G ἡρώτησα: AB ἡτησάμην σοι | ἐτάχ. μ. ἐπακ. cum C: AB ἐτάχ. μοι καὶ εἰσηκούσάς μου, G ἔδωκας μοι

25. Εἶχον δὲ cum C. ABG praem Καὶ ἦν ἔσω ἐν τῷ μνημείῳ (AB add ἐν) ἀγάπη πολλή; Παύλου ἀγαλλιωμένου καὶ Ὀνησιφόρου καὶ πάντων, item D *Ei factum est gaudium magnum in monumento.* | C om καὶ ὕδωρ | Παύλῳ: C τῷ Π., G πρὸς τὸν Παῦλον | Περικαροῦμαι cum ABC; D *tondam me.* G Περικαροῦ (laetare) | αἰσχροῦς: AB add ἐστίν | G γυνὴ εὐμορφ. | G μὴ σε ἄλλ. πειρ. λάβρι (B πειρ. λήψ. σε) | C χεῖρων | G οὐχ ὑπομενεῖς ἀλλὰ δειλιάσεις | Θεέκλα: G αὐτῷ Θ., C Θ. Παύλῳ | C om Μόνον | A μοι δός | G ὁ Παῦλ. τῇ Θεέκλα Μακροθ. | τὸ ὕδωρ (D *lavacrum regenerationis*): G τὴν δωρεάν τοῦ Χριστοῦ

26. G ἐπέμψεν Π. τὸν Ὀν. εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ πανοικί | AB Ὀνησ. Παῦλ.

καὶ οὕτως λαβόμενος Θέκλης εἰς Ἀντιόχειαν εἰσηλθεν. ἄμα δὲ τῷ εἰσέρχεσθαι αὐτούς, συριάρχης τις Ἀλέξανδρος ὀνόματι ἰδὼν τὴν Θέκλαν ἠράσθη αὐτῆς, καὶ ἐξελιπάρει τὸν Παῦλον χρήμασι καὶ δώροις. ὁ δὲ Παῦλος εἶπεν Οὐκ οἶδα τὴν γυναῖκα ἣν λέγεις, οὐδὲ ἐστὶν ἐμή. ὁ δὲ πολὺ δυνάμενος, αὐτὸς αὐτῇ περιεπλάκη εἰς τὸ ἄμφοδον· ἡ δὲ οὐκ ἠνέσχετο, ἀλλὰ Παῦλον ἐζήτει. καὶ ἀνέκραγεν πικρῶς λέγουσα Μὴ βιάσῃ τὴν ξένην, μὴ βιάσῃ τὴν τοῦ θεοῦ δούλην. Ἰκονιέων εἰμι πρώτη, καὶ διὰ τὸ μὴ θέλειν με Θάμυριν, ἐκβέβλημαι τῆς πόλεως. καὶ λαβομένη τοῦ Ἀλεξάνδρου περιέσχισεν αὐτοῦ τὴν χλαμύδα καὶ περιεῖλεν αὐτοῦ τὸν στέφανον, καὶ ἔστησεν αὐτὸν θρίαμβον. ²⁷ Ὁ δὲ ἄμα μὲν φιλῶν αὐτὴν, ἄμα δὲ καὶ αἰσχυνόμενος τὸ γεγονός, προσήγαγεν αὐτὴν τῷ ἡγεμόνι, κάκεινης ὁμολογησάσης ταῦτα πεπραχέναι κατέκρινεν αὐτὴν εἰς θηρία. αἱ δὲ γυναῖκες ἐξεπλάγησαν καὶ ἀνέκραξαν παρὰ τὸ βῆμα Κακὴ κρίσις, ἀνοσία κρίσις. ἡ δὲ ἠτήσατο τὸν ἡγεμόνα ἵνα, φησὶν, μέχρις οὗ θηριομαχήσω

εἰς | κ. οὕτως (C οὔτος): G αὐτὸς δέ | λαβόμενος cum ABG; C παραλαβῶν | Θέκλης cum B; ACG τὴν (A om) Θέκλαν | εἰσηλθεν (A ante εἰς pon): G ἀπίει | τῷ, ut G: B τό, C τοῦ, A om | G ἔρχεσθαι | αὐτούς cum C: AB add εἰς Ἀντιόχειαν, G ἐν τῇ πόλει | συριάρχης cum C. ABG Σύρος | ὀνόματι: AB Ἀντιοχέων πρῶτος, G ὀνόμ. Ἀντιοχέων πρωτοπολίτης, πολλὰ ποιῶν ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ ἐν τῇ ἀρχῇ αὐτοῦ· | G καὶ ἰδὼν | AB om τ. Θέκλ. | ABG ἐφίλησεν αὐτὴν | G δώροις πολλοῖς | G εἶπεν αὐτῷ | AB om ἣν (G ταύτην ἦν) λέγ. | G οὐδὲ γάρ | C ἐμή ἐστὶν | εἰς τ. ἄμφ.: G φιλῶν αὐτὴν ἐν τῷ ἄμφοδῷ | CG ἀνέκραξε et C add Θέκλα | λέγουσα: AB om; G praem ἐν φωνῇ μεγάλη | C bis βιάζου | AG με τὴν ξένην | G με τὴν τοῦ | Θάμυριν cum AB, CG γαμηθῆναι Θάμυριν (G -ρι) | G τ. πόλ. μου | G ἐπιλαβομένη | τοῦ Ἀλεξ. cum AB; CG τὸν Ἀλεξάνδρον | αὐτοῦ τὴν: G om αὐτ. | περιεῖλ. α. τ. στ. cum C; ABG τὸν στ. αὐτοῦ (G pon post κεφαλ.) ἀφειλετο (G -λατο) τῆς (G ἀπὸ τῆς) κεφαλῆς | G θρίαμβ. ἐπὶ πάντων

27. Ὁ δέ: G add Ἀλέξανδρος | αὐτὴν: AB ante ἄμα μὲν pon | τὸ γεγονός: AB add αὐτῷ | προσήγαγ. cum ABGH; C προσήνεγκεν | G τῷ ἡγεμ. αὐτῇ | ταῦτα: A αὐτά | post κατέκρινεν codex Grabii hiat; rursus incipit Τῶν δὲ λεγουσῶν i. e. sect. 32. Post supplevit lacunam Thom. Hearne (H). | εἰς θηρία cum ABD (*damnavit eam ad bestias*): CH add βληθῆναι | ἐξεπλάγ. cum ABH: C ὀλώλυξαν | H ἔκραξαν, C ἀνέκραγον | παρὰ cum BCH; A ἐπὶ | βῆμα: H add τοῦ ἡγεμόνος | ἀνοσία: A ἀνόσιος | κρίσις cum CH (Κακ. ἡ κρ. ἀνοσ. ἡ κρίσις): A κριτής, B om | Ἡ δέ: CHD add Θέκλα | ἵνα, φησὶν, μ. οὐ (B ἔν) θηριομαχήσω (A -χῶ) μέλω (B τηρηθῶ) ἀγνή cum AB. C ἵνα ἀγνή μέλῃ μ. οὐ θηριομαχήσει, H μέχρις ὅταν ἔχει θηριομαχήσαι, μεῖναι αὐτὴν

μείνω άγνή. και τις Τρύφαινα, ης η θυγάτηρ έτεθνήκει, έλαβεν αυτήν εις τήρησιν, και ειχεν εις παραμυθίαν.

²⁸ 'Ηνίκα δέ τα θηρία έπόμπευεν, έπέδησαν αυτήν λεαίνην πικρά, και η Τρύφαινα έπηκολούθει αυτή. η δέ λέαινα επάνω καθεζομένης Θεκλής περιέλειχεν αυτής τους πόδας, και πας ο όχλος εξίστατο· η δέ αίτία τής έπιγραφής αυτής ην 'Ιερόσουλός. αι δέ γυναίκες έκραζον άνωθεν 'Ανοσία κρίσις γίνεται έν τή πόλει ταύτη. και από τής πομπής πάλιν λαμβάνει αυτήν η Τρύφαινα· η γάρ θυγάτηρ αυτής Φαλκονίλλα ην τεθνεώσα, και κατ' όναρ ειπεν αυτή Μήτηρ, την ξένην ταύτην Θεκλαν εξεις εις τον έμόν τόπον, ίνα ευξηται περι έμου και μετατεθώ εις τον των δι-
καίων τόπον.

²⁹ "Ότε δέ από τής πομπής ελάμβανεν αυτήν η Τρύφαινα, άμα μέν επένθει ότι έμελλεν εις την αύριον θηριομαχεΐν, άμα δέ και στεργούσα έμπόνως ώς την θυγατέρα Φαλκονίλλαν ειπεν Τέκνον μου δεύτερον Θεκλα, δεύρο πρόσευξαι υπέρ του τέκνου μου, ίνα ζήσεται εις τους αιώνας· τουτο γάρ ειδον έν ύπνοις.

άγνήν | BHD και τις γυνή (*vidua*, H add πλουσία) όνόματι Τρύφ. (D *sempor Trisina*. AB add πλουσία, D *dives valde*) | ης η θυγ. έτεθνήκει (CH *τεθνήκη*, H add όνόματι Φαλκονίλλα): C post τήρησιν *pon* | H έλαβ. την Θεκλαν· εις παραμυθακήν | CH ειχεν αυτήν

28. 'Ηνίκα etc cum ABH. G 'Ως δέ έπ. τα θηρ. | έπέδησαν cum B; A -σεν; C προσέδεισαν; H απέλησαν (-λυσαν?) | αυτήν λε. πι. cum A. BCH αυτή (H επ' αυτήν) λέαιναν πικράν | BCH η δέ (H και η) βασίλισσα Τρυφ. | αυτή (C add όπίσω): H έως ου εισήλθεν εις το θάτρον | καθεζομένης cum AH (add τής): BC -μένη | αυτ. τ. ποδ. cum B. ACH τ. π. αυτ. | H τής έπιγραφής (etiam C om αυτής) ην αυτη | γυναίκες cum CD; ABH add μετά των τέκνων (H add αυτών) | έκραζον άνωθεν cum AB, item (έκραξαν άνωθεν λέγουσαι) H: C άνεκραξαν λέγουσαι 'Ω | Α άνόσια omisso κρίσις | H άθως κρίσις, ότι άνοσία κρίσις | H από του πρετορόν | πάλ. λαμβ. cum AB (H λαμβ. αυτ. πάλιν): C έλαβεν et post η Τρύφ. *pon* πάλιν | Α Φαρκονίλλα et *τεθνηκυία*: H η δέ θυγ. τής Τρυφαινης η *τεθνηκυία* κατ' όναρ | ταύτην cum C. AB την ξρημον. H Μήτηρ. μου, την ξρημον την ξέν. Θεκλαν | ευξ. πε. έμ. και cum C: ABH υπέρ έμ. ευξ. (BH προσευξ.) όπως (H και)

29. δέ: ABH ούν | πομπής: A νομής, B *praem* των θηρίων | AB om η Τρύφ. | H sic: από του πρετορόν η Τρύφ. παρέλαβεν την Θεκλαν | B επένθ. ά. μέν | εις τ. αύριον: A έπι τ. αύρ. (post θηριον.), B τή επαύριον, H τή έπισύση ήμέρα | H θηριομαχῆσαι η Θεκλα | δε και: H om και | CH om έμπόν. ώς | Α θυγατέραν et CH add αυτής | Α Φαρκονίλαν, Η Φαλκωνίλλαν, C -νίλλαν | H ειπεν αυτή | AB om εις τ. αιών. | ειδ. έν ύπνοις cum AB. C έν τῷ ύπνῳ μου ιδον | H sic: Τέ. μ. δ. Θε. πρόσευξαι τῷ θεῷ σου ίνα ζήση

ἡ δὲ μηδὲν μελλήσασα ἤρεν τὴν φωνὴν καὶ εἶπεν Ὁ θεὸς ὁ ὑψίστος, δὸς αὐτῇ κατὰ τὸ θέλημα αὐτῆς, ἵνα ἡ θυγάτηρ αὐτῆς Φαλκωνίλλα ζήσεται εἰς τοὺς αἰῶνας. καὶ ταῦτα εἰπούσης Θεέκλης ἐπένθει ἡ Τρύφαινα ἐπέχουσα τοιοῦτον κάλλος εἰς θηρία βαλλόμενον.

³⁰ Καὶ ὅτε ὄρθρος ἐγένετο, ἦλθεν ὁ Ἀλέξανδρος παραλαβεῖν αὐτήν, αὐτὸς γὰρ ἐδίδου τὰ κυνήγια, λέγων Ὁ ἡγεμὼν καθήται καὶ ὁ ὄχλος θορυβεῖ ἡμᾶς· δὸς ἀπαγάγω τὴν θηριομάχον. ἡ δὲ Τρύφαινα ἀνέκραξεν ὥστε καὶ αὐτὸν φυγεῖν, λέγουσα Φαλκωνίλλης μου δευτερον πένθος ἐπὶ τῆς οἰκίας μου γίνεται, καὶ οὐδεὶς ὁ βοηθῶν· οὔτε τέκνον, ἀπέθανεν γάρ, οὔτε συγγενής, χήρα γάρ εἰμι. ὁ θεὸς Θεέκλης, βοήθησον αὐτῇ.

³¹ Εὐθέως δὲ πέμπει ὁ ἡγεμὼν ἄκτον ἵνα Θέκλα ἀχθῇ. ἡ δὲ Τρύφαινα λαβομένη αὐτήν τῆς χειρὸς εἶπεν Τὴν μὲν θυγατέρα μου Φαλκωνίλλαν ἀπήγαγον εἰς τὸ μνημεῖον· σὲ δέ, Θέκλα, εἰς τὸ θηριομαχεῖον ἀπάγω. καὶ ἐδάκρυσεν Θέκλα πικρῶς, λέγουσα Κύριε ὁ θεὸς ἃ ἐγὼ πιστεύω, ἐφ' ὃν ἐγὼ κατέφυγα, ὁ ρυσάμενός με ἐκ πυρός, ἀπόδος μισθὸν Τρυφαινῇ τὴν δούλην σου συμπαθη-

τὸ τέκνον μου Φαλκωνίλλα· τοῦτο γὰρ ἴδον κατ' ὕπνου | ἡ δέ: CH add Θέκλα | μηδέν: CH μή | CH ἐπήρεν τ. φ. αὐτῆς | καὶ εἶπεν: H praem πρὸς τὸν θεόν | Ὁ θε. ὁ ὑψ. cum C: B add ὁ θεὸς ὁ αἰώνιος: A Ὁ θε. τῶν πατέρων, ὁ υἱὸς τοῦ ὑψίστου, Ἡ Κύριε ὁ θεὸς ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, ὁ υἱὸς τοῦ ὑψίστου, κύριε Ἰησοῦ Χριστέ | αὐτῇ: C τῇ Τρυφαινῇ | αὐτῆς: CH σου | A Φαρκονίλλα, C Φαλκωνίλλα, H Φαλκωνήλλα | H ζήση | C om Θεέκλης | ἐπέχουσα: B βλέπουσα | C πρὸς θηρία | H sic: καὶ ἀκούσασα ταῦτα ἡ Τρ. ἐπένθει θεωροῦσα τοιοῦτον etc.

30. AB om δ | H δ Ἄλ. εἰς τὴν οἰκίαν τῆς Τρυφαινῆς τοῦ παραλ. τὴν Θέκλαν | H τὰ κυνηγία λέγ. πρὸς τὴν Τρύφαιναν | H δὸς ὅπως | B ἔκραξεν, H add μέγα | ABH ὥστε φυγεῖν αὐτόν (H τὸν Ἀλέξανδρον) | C -νίλλης, A Φαρκον., H Φαλκωνίλλα | AB om μου: H ἴδε | AH πένθ. μοι ἐπὶ (H μοι πένθ. εἰς) τὴν οἰκίαν, B ἐπὶ τὴν οἰκίαν μου πένθος | οὔτε prius: C οὐ | H sic: οὐκ ἀνὴρ, χήρα γάρ εἰμι· οὐ τέκνον, ἀπέθ. γάρ. | CH Ὁ θε. Θε. τοῦ τέκνου μου, βοήθ. Θέκλαν (A αὐτήν, H τῇ Θεέκλῃ et add ἐν τῇ ὄρα ταύτῃ τῆς ἀνάγκης)

31. Εὐθέως δέ cum C: ABH Καὶ | ἄκτον cum C; D *stratorem sumus*; ABH στρατιώτας | ABH om Θέκλα | λαβομένη usque εἶπεν cum C(D): AB (*similiter* H) οὐκ ἀπέστη, ἀλλὰ αὐτῇ λαβ. τῆς χ. αὐτῆς ἀνήγαγεν λέγουσα | A θυγατέραν | C -νίλλαν, A Φαρκον. | AB εἰς τὸ μνημεῖον | H τέκνον μου Θέκλα | AB εἰς τὸ θηριομαχεῖον, H εἰς θηριομαχεῖον | πικρῶς: AB add καὶ ἐστενάξεν πρὸς κύριον | H sic: καὶ ἐβόησεν Θέκλα πρὸς κύριον καὶ ἔκλαυσεν πικρῶς, στενάξουσα πικρῶς καὶ λέγουσα | AB om Κύριε | ἃ cum ABD; CH εἰς ὃν | CH κατέφυγον | H ἐκ τοῦ πυρός | ἀπόδος (D *reddé*): C δός | B τὸν μισθόν, H μισθ. ἀγαθόν | AB τῇ δούλῃ | συμπαθησάση cum ABH (H sic: τῇ Τρυφαινῇ)

σάση, και ὅτι ἀγνήν με ἐτήρησεν. ³² Θάρυβες οὖν ἐγένετα και βοή τοῦ δήμου και τῶν γυναικῶν ὁμοῦ καθεσθειῶν, τῶν μὲν λεγόντων Τὴν ἱερέσυλον εισάγαγε· τῶν δὲ λεγουσῶν Ἀρθήτω ἡ πόλις ἐπὶ τῇ ἀνομίᾳ ταύτῃ· αἴρε πάσας ἡμᾶς, ἀνθύπατε· πικρὸν θέαμα, κακὴ κρίσις.

³³ Ἡ δὲ Θεκλα ἐκ χειρὸς Τρυφαίνης ληφθεῖσα ἐξεδύθη και ἔλαβεν διαζώστραν και ἐβλήθη εἰς τὸ στάδιον. και ἀπελύθησαν ἐπ' αὐτὴν λέοντες και ἄρκοι και πικρά λέαινα. ἡ δὲ λέαινα προσδραμοῦσα εἰς τοὺς πόδας αὐτῆς ἀνεκλήθη· ὁ δὲ ὄχλος τῶν γυναικῶν ἐβόησεν μέγα. και ἔδραμεν ἐπ' αὐτὴν ἄρκος· ἡ δὲ λέαινα ἀπαντήσασα τῇ ἄρκῳ διέφρηξεν αὐτήν. και πάλιν ἔδραμεν ἐπ' αὐτὴν λέων δεδιδραγμένος ἐπ' ἀνθρώπους, ὃς ἦν Ἀλεξάνδρου· και συνπλέξασα μετὰ τοῦ λέοντος συνανηρέθη. πλείονα δὲ ἐπένησαν αἱ γυναῖκες, ἐπειδὴ και ἡ βοηθὸς αὐτῆς λέαινα ἀπέθανεν.

³⁴ Τότε εἰσβάλλουσιν πολλὰ θηρία, ἐστρώσης αὐτῆς και ἐκτείνασης τὰς χεῖρας και προσευχομένης. ὡς δὲ ἐτέλεσεν τὴν προ-

τῇ εἰς τὴν δούλην σου συναπαθασίᾳ), C -θήσασαν: praeterea A add με, B μοι | ὅτι ἀγν. με cum CD; AB ὅτι (A ὄν) με ἀγν. (H ὅτι με ἐφύλαξεν ἀγνήν)

32. ἐγένετο cum CH (sed add και τάρχαος); AB (similiter D) ἦν πικρὸς (B π. ἦν) ἦχος (A ἦχος) τε και πάταγος τῶν θηρίων | βοή cum CH (praem πικρά) D: AB βοαί | λεγόντων: B λεγουσῶν, et AB om λεγουσῶν | AB εισάγαγετε, H ἄγαγε | τῇ ἀνομίᾳ cum BCG; A τὴν ἀνομίαν | ἡμᾶς ἀνθ. cum CGD; AB ἀνθ. ἡμ.

33. δέ cum BGD; AC om | G ἐξεδύθη γυμνή | διαζώστραν cum AB; C διάζωστρον; G διάζωμα | ἀπελύθ. cum CG (G ἀπ. ἐπ' ἀ. post ἄρκοι), ἐπ' αὐτὴν cum ABG, C ἐπ' αὐτῇ. AB ἐβλήθησαν ἐπ' αὐτ. post ἄρκοι | B ἄρχτοι et ἄρκτος | ABG (antea habet ἡ πικρά) (D) om ἡ δὲ λέαινα | προσδραμ. (C δραμ.) εἰς (C πρὸς) τ. π. α. cum ABC; G εἰσδραμ. ἐπ' αὐτήν | ἀνεκλήθη: AB ἀνεκλήθη, C ἀνεκλήθη | ἐβό. μέγ. cum AB(D), G ἀνεβόησεν, C ἐξίστατο | ἀπαντήσασα τῇ ἄρκ. (B αὐτῇ) διέρρ. (C ἀνέρρ.) αὐτήν cum BC; AG ὑπήντησεν και διέρρ. τὴν ἄρκον (G αὐτήν) | ἔδραμεν ἐπ' αὐτήν h. l. cum C; reliqui post Ἀλεξάνδρου | δεδιδραμ. (G δεδιδραμ.): C praem ὃς ἦν | ἐπ' ἀνθρ. cum AB; G τρώγειν τοὺς ἀνθρ.; C ἐπὶ ἄρνοῦς | G ὃς και ἦν και τοῦ Ἄλ. | και συνπλέξ. (συνπλ. cum AB; CG συμπλ.) με. τ. λε. cum C: ABG και ἡ λέαινα σ. τῷ λέοντι | G συναγερ. αὐτῷ | πλείονα cum C; reliqui μειζόνως | ἐπειδὴ cum ABG. C ὅτι (D quia) | ἡ βοηθὸς cum CG, AB ἡ βοηθοῦσα, et BG αὐτῇ pro αὐτῆς

34. AB πολλὰ εἰσβάλλ. (G βάλλουσι) θηρ. | ἐστρώσ. αὐτῆς (G τῆς Θέκλας) κ. ἐκτείν. (G ἐκτετακνίας) τ. χ. (G add αὐτῆς εἰς τὸν οὐρανὸν) κ. προσευχ. cum CG; AB ἔστη οὖν και ἐκτείνασα (B add εἰς τὸν οὐρανὸν) τὰς χ. προσήχητο πρὸς

ευχήν, στραφεῖσα εἶδεν ὄρυγμα μεστόν ὕδατος, καὶ εἶπεν Νῦν καιρὸς τοῦ λούσασθαι με. καὶ ἀνέβαλεν αὐτὴν λέγουσα Ἐπὶ τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ ὑστέρα ἡμέρα βαπτίζομαι. καὶ ἰδοῦσαι αἱ γυναῖκες καὶ ὁ ὄχλος ἐκλαυσαν λέγοντες Μὴ βάλης ἑαυτὴν εἰς τὸ ὕδωρ, ὥστε καὶ τὸν ἡγεμόνα δακρῦσαι, ὅτι τοιοῦτον κάλλος ἐμελλον φῶκαι ἐσθίειν. ἡ μὲν οὖν ἔβαλεν ἑαυτὴν ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ· αἱ δὲ φῶκαι πυρὸς ἀστραπῆς φέγγος ἰδοῦσαι νεκραὶ ἐπέπλευσαν. καὶ ἦν περὶ αὐτὴν, ὡς ἦν γυμνή, νεφέλη πυρός, ὥστε μὴ ἄπτεσθαι αὐτῆς μηδὲ τὰ θηρία, μήτε δὲ θεωρεῖσθαι γυμνήν.

³⁵ Αἱ δὲ γυναῖκες ἄλλων θηρίων βαλλομένων ὠλόλυξαν, καὶ αἱ μὲν ἔβαλλον φύλλον, αἱ δὲ νάρδον, αἱ δὲ κασίαν, αἱ δὲ ἄμωμον, ὡς εἶναι πληθὸς μύρων. πάντα δὲ τὰ βληθέντα θηρία ὥσπερ ὑπνω συσχεθέντα οὐχ ἤψαντο αὐτῆς· ὡς τὸν Ἀλέξανδρον εἰπεῖν τῷ ἡγεμόνι Ταύρους ἔχω λίαν φοβερούς, τούτοις προσδήσωμεν τὴν θηριομάχον. καὶ στυγνάσας ἐπέτρεψεν ὁ ἡγεμὼν λέγων Ποιεῖ ὃ θέλεις. καὶ ἔδησαν αὐτὴν τῶν ποδῶν μέσσην, καὶ ὑπὸ τὰ ἀναγ-

κύριον. | B εὐχὴν et G add αὐτῆς | στραφεῖσα cum C: ABG ἐστράφη καὶ | εἶδεν cum AB; CG Ἶδεν ἰ μεστόν cum C; G πλήρες; AB μέγα πλήρες | AB om τοῦ | ABG ἔβαλεν (G -λλεν) ἑαυτὴν (B add αὐτῷ) | B om Ἐπὶ (AG Ἐν) τῷ ὀν. (A add τοῦ κυρίου, G σου κύριέ μου) Ἰησ. Χρ. (G -στε). D *In nomine patris et filii et spiritus sancti* | ὑστέρα cum ABG. C ὑστεραῖα | ἰδοῦσαι αἱ: C ἰδοῦ αἱ | γυναῖκες: AB add τὸ πέρασ | C πᾶς ὁ ὄχλ. | ἐκλαυσαν: G ἔκραζον | λέγοντες: AB κράζοντες | C βάλεις | AB σεαυτὴν | ὥστε: C ὡς | ἐμελλον (C -λλεν) φῶκ. (AB φ. ἐμ.) ἐσθ.: G αἱ φῶκ. ἤμελλ. κατατρώγειν | G ἡ δὲ Θέκλα ἔβαλεν (AC -λλεν) ἑαυτ. (A αὐτὴν) εἰς τὸ ὕδ. (om cum AB; C post Χριστοῦ add) ἐν τ. ὀν. τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰ. Χρ. | G νεκραὶ πᾶσαι | ἐπέπλευσαν cum C. AB ἔπλευσ., G ἀνέπλευσ. | G περὶ τὴν Θέκλαν | G om ὡς ἦν (B ὑπὸρχε) γυμνή | ὥστε etc cum C; ABG ὥστε μητε (G ὡς μηδὲ) τὰ θηρ. ἄπτεσθ. αὐτ. μήτε θεωρ. (C add αὐτὴν) γυμνήν (G γυμν. αὐτ. θεωρ.)

35. G ἄλλων πάλιν θηρ. | C εἰσβαλλομ., G βαλλομ. ἐπ' αὐτὴν. Praeterea AB add φοβερωτέρων, G φοβερῶν | ὠλόλυξαν cum C (ὀλώλ.) D (*uiulatum dederunt magnam*). ABG ἠγάλαξαν | αἱ μὲν et αἱ δὲ cum CD. ABG ἡ μὲν et ἡ δὲ | A ἔβαλλεν, BG ἔβαλεν | G om φύλλ. αἱ δὲ | κασίαν cum BC. AG κασσ. | ἄμωμ. cum ABGD: C κινάμωμον | μύρων cum ABG. C εὐωδίας | πάντα usque θηρία cum CG: A ταῦτα δὲ πάντα βληθέντα, B πάντα δὲ ταῦτα βληθ. τὰ θηρ. | G ὡς | συσχεθ. cum C. G κατεχόμενα. AB κατεσχέθησαν (B -έθη) καὶ | G ὥστε τόν | Ταύρ. ἔ. λ. φ. cum CGD: AB Φοβ. ταύρ. ἔχ. | τούτοις cum C. G ἐκείνοις. AB κἀκείνων τοῖς ποσίν | C προσδήσομεν | τὴν θηριομ. cum C. Reliqui αὐτὴν | καὶ στυγν. ἐπέτρ. ὁ ἡγ. λέγ. (G στ. ὁ ἡγ. εἶπεν τῷ Ἀλεξ.) Ποί. ὃ θ. cum CGD: AB om | ἔδησ. αὐτ. τ. π. μ. cum C: G

καῖα τῶν ταύρων πεπυρωμένα σίδηρα ὑπέθηκαν ἕνα πλείονα τα-
ραχθέντα ἀποκτείνωσιν αὐτήν. οἱ μὲν οὖν ἤλλοντο· ἡ δὲ περι-
καιομένη φλόξ διέκαυσεν τοὺς κάλους, καὶ ἦν ὥσπερ οὐ δεδεμένη.
³⁶ Ἡ δὲ Τρύφαινα ὀλιγόρησεν ἐστῶσα παρὰ τὴν ἀρήναν, ὡς
εἶπεῖν τὸν ὄχλον Ἀπέθανεν ἡ βασίλισσα Τρύφαινα. καὶ ἐπέσχεν
ὁ ἡγεμών, καὶ ἡ πόλις ἐπτύρη· ὁ δὲ Ἀλέξανδρος παρεκάλει τὸν
ἡγεμόνα λέγων Ἐλέησον καὶ με καὶ τὴν πόλιν, καὶ ἀπόλυσον ταύ-
την· ταῦτα γὰρ ἐὰν ἀκούσῃ ὁ Καῖσαρ, τάχα ἀπολέσει σὺν ἡμῖν
καὶ τὴν πόλιν· διότι καὶ ἡ συγγενὴς αὐτοῦ Τρύφαινα ἡ βασί-
λισσα ἀπέθανεν παρὰ τοὺς ἄβακας.

³⁷ Καὶ ἐκάλεσεν ὁ ἡγεμών ἐκ μέσου τῶν θηρίων τὴν Θέκλαν
καὶ εἶπεν αὐτῇ Τίς εἶ σύ; καὶ τίνα τὰ περι σέ, ὅτι οὐδέν σου
ἄπτεται τῶν θηρίων; ἡ δὲ εἶπεν Ἐγὼ μὲν εἰμι θεοῦ τοῦ ζῶντος
δούλη· τὰ δὲ περι ἐμέ, εἰς ὃν εὐδόκησεν ὁ θεὸς υἴὸν αὐτοῦ ἐπί-
στευσα· διὰ τοῦτο οὐδὲ ἐν τῶν θηρίων ἤψατό μου. οὗτος γὰρ
μόνος σωτηρίας ὄρος καὶ ζωῆς ἀθανάτου ὑπόστασις ἐστίν· χει-

ἔδ. τὴν Θέκλαν ἐκ τῶν ποδῶν μέσον τῶν ταύρων: AB προσέδησαν τοῖς ταύροις |
τῶν ταύρων: AB αὐτῶν | C σίδ. πεπυρ. | πλείονα (G ἐπὶ πλεόν) ταραχθέντα
(G -ντες οἱ ταῦροι): AB ὀργισθέντα | G σύρωσι καὶ ἀποκτείνωσι | αὐτήν: AB
τὴν δέσμιον, G τὴν δέσμιον Θέκλαν | G οἱ μὲν οὖν τύραννοι (lege ταῦροι) ἤλλ.
βοῶντες φοβερόν | ἡ δὲ περικαιομ. φλ. (C ἡ δὲ φλ. ἡ περικειμένη) διέκ. (B
ἐκαυσ.) τ. κάλους: G τῆς δὲ Θέκλας κατέκαυσε ἡ φλόξ τὰ περικειμένα μέλη τῶν
ταύρων | ὥσπερ cum C. Reliqui ὡς | δεδεμένη: G add εἰς τὸ στάδιον

36. ὀλιγόρησεν cum C. ABG ἐξέψυξεν | G (om ἐστῶσα) παρὰ τοὺς ἄβα-
κας | ὡς εἶπ. τ. ὄχλ. (AB ὥστε τὰς θεραπεινίδας εἶπ.) usque καὶ ἐπέσχ. (C
ἐπέσχ. οὖν) ὁ ἡγ. κ. ἡ π. ἐπτύρη (A ἐπτύρη): G καὶ πᾶσα ἡ πόλις ἐφοβήθη
σφόδρα. | ὁ δὲ Ἄλ. (G add φοβηθεῖς) παρεκ. (G ἠρώτησεν) τ. ἡγ. λέγων cum
ABG. C καὶ ὁ Ἄλ. πεσὼν εἰς τοὺς πόδας τοῦ ἡγεμόνος εἶπεν (B add καὶ προσ-
πίπτων αὐτῷ) | G Δέομαί σου, ἐλέησον καὶ μέ | ταύτην cum C: ABG τὴν
θηριαμάχον et G add μήποτε καὶ ἡ πόλις σὺν σοὶ καὶ ἐμοὶ ἀπόληται, et om
postea σὺν ἡμῖν καὶ | G ὅτι Τρύφ. ἡ βασίλ. κ. συγγ. αὐτοῦ παρὰ τ. ἀβ. (B ἄβ-
βακας) ἀπέθανεν: pro his C ὅτι ἡ συγγ. αὐτ. Τρύφ. ἀπέθ. παρὰ τὴν ἀρήναν post
ὁ Καῖσαρ add omisso τάχα

37. Καὶ ἐκάλεσεν cum ABG: C Προσκαλεσάμενος δὲ omisso καὶ sq. | G
τὴν (B om, C add ἀγίαν) Θέκλ. ante ἐκ pon | αὐτῇ (B om): G πρὸς αὐτήν |
AB om σύ | καὶ (AB ἡ) τίνα (C τί) | οὐδέν usque θηρίων cum C. ABG οὐδὲ
ἐν τῶν θηρ. ἤψατό σου | ἡ δὲ εἶπ. cum AB; CG καὶ εἶπ. (G ἀπεκρίθη αὐτῷ)
Θέκλα | θεοῦ (A τοῦ θε.) τ. ζ. δούλη cum ABG (sed G δούλη antea pro μὲν);
C δούλη τοῦ θε. τοῦ ὑψίστου | τὰ δέ: B καὶ τὰ | εἰς ὃν: B ὡς | C ἡυδόκη-
σεν | υἴὸν cum CG; AB praem εἰς τόν | G υἱ. αὐτ. Ἰησοῦν Χριστόν | διὰ
usque μου ex C. ABG διὸ (A δι' ὃ, G δι' ὃν) οὐδὲ ἐν μου ἄπτεται (G ἤψατό
μου) τῶν θηρ. | οὗτος: AB αὐτός | G ἐστίν σωτ. αἰωνίου ὁδὸς κ. ζ. ἀδ. ὑπ. |

μαζομένοις γὰρ γίνεται καταφυγή, θλιβομένοις ἄνεσις, ἀπελπισμένων σκέπη, καὶ ἀπαξαπλῶς ὅς ἐάν μὴ πιστεύσῃ εἰς αὐτόν, οὐ ζήσεται εἰς τοὺς αἰῶνας.

³⁸ Καὶ ταῦτα ἀκούσας ὁ ἡγεμὼν ἐκέλευσεν ἐνεχθῆναι ἱμάτια καὶ ἐνδύσασθαι αὐτήν. καὶ εἶπεν Θέκλα Ὁ ἐνδύσας με γυμνὴν ἐν τοῖς θηρίοις, αὐτὸς ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως ἐνδύσει σε σωτηρίαν· καὶ λαβοῦσα τὰ ἱμάτια ἐνεδύσατο. ἐξέπεμψεν οὖν εὐθέως ὁ ἡγεμὼν ἄκτον λέγων Θέκλαν τὴν θεοσεβῆ τὴν τοῦ θεοῦ δούλην ἀπολύω ὑμῖν. αἱ δὲ γυναῖκες μέγα ὠλόλυξαν καὶ ἐνὶ στόματι ἀπέδωκαν αἶνον τῷ θεῷ λέγουσαι Εἷς θεὸς ὁ Θέκλης, ὥστε ἀπὸ τῆς φωνῆς σαλευθῆναι τὰ θεμέλια τοῦ θεάτρου. ³⁹ Ἡ δὲ Τρύφαινα εὐαγγελισθεῖσα ἀπήντησε τῇ ἀγίᾳ Θέκλῃ καὶ εἶπεν Νῦν πιστεύω ὅτι νεκροὶ ἐγείρονται· νῦν πιστεύω ὅτι τὸ τέκνον μου ζῆ· δεῦρο ἔσω, καὶ τὰ ἐμὰ πάντα σοὶ καταγράψω. ἡ μὲν οὖν εἰσῆλθεν μετ' αὐτῆς καὶ ἀνεπαύσατο ἡμέρας ὀκτώ, κατηχήσασα αὐτήν τὸν λόγον τοῦ θεοῦ, ὥστε πιστεῦσαι καὶ τῶν παιδισκῶν τὰς πλείονας· καὶ μεγάλη χαρὰ ἐν τῷ οἴκῳ ἦν.

AB om γάρ | ἀπελπισμένων cum BC. AG -μένοις (G ἀπηλπ.) | G ἐλπὶς καὶ σκέπη | μὴ πιστεύσῃ (G -σει) et οὐ cum CGD: AB πιστεύσας (B -ση) et sine οὐ | G οὐ ζήσεται ἀλλὰ ἀποθανεῖται εἰς τοὺς αἰῶνας

38. G om Καὶ | G ἡμ. ἐνεχθ. καὶ εἶπεν αὐτῇ Ἐνδύσαι τὰ ἱμάτια. ἡ δὲ Θέκλα (C κ. εἶπ. ἡ ἀγία Θ.) εἶπεν | αὐτὸς (AB οὗτος): G praem θεός | G ἐνδύσῃ | ἐξέπεμψ. (cum BG; AC ἐπεμψ.) οὖν usque ἄκτον cum C. G καὶ ἐξέπ. ταχέως ἄκτ. ὁ ἡγ.; AB ὁ δὲ ἡγεμ. ταχέως ἐπεμψ. (B ἐξέπ.) σάκραν (A om) | λέγων: G γράψας οὕτως | Θέ. usque δούλην cum CG (sed G om τ. θεοσ.): AB Θέ. τὴν τοῦ θε. δούλ., Θέκλαν τὴν θεοσεβεστάτην | αἱ δὲ γυν. μ. ὠλόλ. (B ὀλόλ.) usque λέγουσαι cum AB: G καὶ αἱ γυν. ὁμοῦ πάσαι ἔκραξαν φωνῇ μεγάλη καὶ ὑφ' ἐν στόμα ἔδωκαν τῷ θεῷ αἶνεσιν λέγ., C αἱ δὲ γυν. καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ὡς ἐξ ἐνὸς στόματος αἶνον ἔδωκαν τῷ θεῷ λέγοντες, D *Tunc universae mulieres quas venerant ad spectaculum dederunt laudem deo dicentes.* | Εἷς: AB add ὁ | ὁ Θέκλης cum C. AB ὁ Θέκλαν σώσας, G ὁ τῆς Θέκλης | G ἀπῆλθεν μετὰ τῆς Τρυφαινης κ. ἀνεπαύσ. (C add ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῆς) σὺν αὐτῇ ἡμέρ. ὀλίγας | κατηχήσασα cum AC, G διδάσκουσα, B κατήχησε δὲ καὶ | αὐτήν: B αὐτῇ, C πάσας τοὺς ἐν τῇ οἴκῳ | C om τ. λόγ. τ. θεοῦ (G κυρίου) | καὶ τῶν: G om καὶ | G καὶ αἶνα μεγάλην χαρὰν ἐν τῷ οἴκῳ Τρυφαινης | C ἦν ἐν τ. οἴκ. αὐτῆς

39. Ἡ δὲ usque εἶπεν cum C. ABG (cum antecedentibus connectentes) καὶ τὴν Τρύφαιναν εὐαγγελισθεῖσαν (G add ἀναστῆναι,) ἀπαντήσαι μετὰ ὄχλου καὶ περιστάκῃναι τῇ Θέκλῃ (A -κλα) καὶ εἰπεῖν (G add αὐτῇ) | AB om νεκρ. ἐγ. ν. π. ὅτι | G δεῦρο τὸ τέκνον μου Θέκλα ἔσω εἰς τὸν οἶκόν μου | G πάντα τὰ ἐμὰ | σοὶ (C σά) καταγρ. cum CG (D *ibi consecrabo*): AB σοὶ καταλέψω | ἡ μὲν οὖν cum AB; CG ἡ δὲ ἀγία (G om) Θέκλα | G ἀπῆλθεν μετὰ τῆς Τρυφαινης κ. ἀνεπαύσ. (C add ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῆς) σὺν αὐτῇ ἡμέρ. ὀλίγας | κατηχήσασα cum AC, G διδάσκουσα, B κατήχησε δὲ καὶ | αὐτήν: B αὐτῇ, C πάσας τοὺς ἐν τῇ οἴκῳ | C om τ. λόγ. τ. θεοῦ (G κυρίου) | καὶ τῶν: G om καὶ | G καὶ αἶνα μεγάλην χαρὰν ἐν τῷ οἴκῳ Τρυφαινης | C ἦν ἐν τ. οἴκ. αὐτῆς

⁴⁰ Ἡ δὲ Θέκλα Παῦλον ἐζήτει, καὶ ἐμηνύθη αὐτῇ ὅτι ἐστὶν ἐν Μύροις τῆς Λυκίας· καὶ λαβομένη νεανίσκους καὶ παιδίσκας ἀνεζώσατο, καὶ βράψασα τὸν χιτῶνα εἰς ἐπενδύτην ἀνδρικὸν ἀπῆλθεν ἐν Μύροις, καὶ εὗρεν τὸν Παῦλον λαλοῦντα τὸν λόγον τοῦ θεοῦ. ἐθαμβήθη δὲ Παῦλος ἰδὼν αὐτὴν καὶ τὸν ὄχλον τὸν μετ' αὐτῆς, λογιζόμενος μὴ τις αὐτῇ πειρασμὸς πάρεστιν ἕτερος. ἡ δὲ συνιδούσα εἶπεν Ἐλαβον τὸ λούτρον, Παῦλε· ὁ γὰρ σοὶ συνεργήσας εἰς τὸ εὐαγγελίον κάμοι συνήργησεν εἰς τὸ λούσασθαι.

⁴¹ Καὶ λαβόμενος ὁ Παῦλος αὐτὴν ἀπήγαγεν εἰς τὸν οἶκον Ἑρμαίου καὶ πάντα ἀκούει παρ' αὐτῆς, ὥστε ἐπὶ πολὺ θαυμάζειν τοὺς ἀκούοντας καὶ στηριχθῆναι καὶ προσεύξασθαι ὑπὲρ τῆς Τρυφαινῆς. καὶ ἀναστᾶσα εἶπεν Πορεύομαι εἰς Ἰκόνιον. ὁ δὲ Παῦλος εἶπεν Ὑπαγε καὶ δίδασκε τὸν λόγον τοῦ θεοῦ. ἡ δὲ Τρύφαινα πολὺν ἱματισμὸν καὶ χρυσὸν ἔπεμψεν αὐτῇ, ὥστε καταλιπεῖν τῷ Παύλῳ πολλὰ εἰς διακονίαν τῶν πτωχῶν.

⁴² Αὐτὴ δὲ ἀπῆλθεν εἰς Ἰκόνιον. καὶ εἰσέρχεται εἰς τὸν

40. Θέκλα: C praem ἀγία | ἐζήτει cum C: ABG ἐπεπόθει καὶ ἐζήτει αὐτὸν περιπέμπουσα (G πομπεύουσα πανταχοῦ) | ὅτι ἐστὶν etc cum C: AB εἶναι αὐτόν et om τῆς Λυκίας: G ἐν Μύρ. εἶναι τῆς Λυκ. | x. λαβομένη (AB λαβοῦσα) usque ἀνεζώσατο (AB ἀναζωσαμένη): G ἀναζωσαμένη τε | βράψασα cum CG: A βράψασα, B στρέψασα | C om τὸν | εἰς ἐπ. ἀνδρ. cum C: G εἰς ἐπενδύτου σχῆμα ἀνδρικόν: AB εἰς ἐπενδύτην, σχῆμα ποιήσασα ἀνδρικόν | G ἀπείη πρὸς αὐτὸν εἰς Μύραν (A εἰς Μύρα, B εἰς τὰ Μύρα) τῆς Λυκίας | C om τὸν | λαλ. τ. λ. τ. θε. cum CG: AB τὸν λόγ. κηρύσσοντα. Praeterea ABG add καὶ ἐπέστη (G παρέστη) αὐτῷ (G add ἀδρόως). | ABG ὁ δὲ (G add Παῦλ.) ἐθαμβ. | G βλέπων αὐτὴν | AB τὸν μετ' αὐτ. ὄχλ. | λογιζόμενος cum C. ABG -σάμενος. Praeterea C add ἐν ἑαυτῷ | μὴ τις (G om) αὐτῇ (CG om) περ. (C add αὐτῷ) πάρεστιν (C πάρεστη, G ἐστὶν) ἕτερ. | συνιδούσα cum AB: C ἀγία Θέκλα, G Θέ. συνῆκεν καὶ | εἶπεν (G λέγει): CG add αὐτῷ | σοὶ (A σέ, C post συνεργ.) συνεργ. (G ἐνηργήσας) εἰς (G om) τὸ εὐ. κάμοι (A κάμέ, B καὶ ἐμόλ, G καὶ μοί)

41. C om ὁ | αὐτὴν cum ABD, G αὐτῆς: C τῆς χειρὸς αὐτῆς | ἀπήγαγεν cum CG. AB ἀπήνεγκεν. C add αὐτὴν | Ἑρμαίου: G Ἑρμέως, D Herpetis | καὶ πάντα ἀκ. π. αὐτῆς: G καὶ διηγήσατο Παῦλῳ ἢ Θέκλα πάντα τὰ συμβεβηκότα αὐτῇ ἐν Ἀντιοχείᾳ | ὥστε: B ὡς | θαυμάζειν cum C. ABG θαυμάσαι τὸν Παῦλον καὶ | G πάντας τοὺς ἀκ. | ABG om καὶ αὐτὴ στηριχθ. | G προσεύξ. τῇ Τρυφαινῇ | εἶπεν cum AB: C praem ἢ ἀγία Θέκλα, G Θέκλα, et CG add τῷ Παύλῳ | G εἶπεν αὐτῇ Πορεύου καὶ δίδασκε | C Ὑπαγε τέκνον | ἡ δὲ: ABG ἡ μὲν οὖν | G χρυσ. x. ἱματισμ. | ἔπεμψεν usque πολλά cum AB: C ἔδωκεν τῇ ἀγίᾳ Θέκλῃ, ἡ δὲ ἀγία Θέκλα κατέλειπεν αὐτὰ τῷ Παύλῳ: G ἔπεμψ. διὰ τῆς Θέκλας τῷ Παύλῳ

42. Αὐτὴ δὲ: G Ἡ δὲ Θέκλα | G εἰς τὸ Ἰκόνιον | C καὶ εἰσῆλθεν | G

Ὀνησιφόρου οἶκον, καὶ ἔπεσεν εἰς τὸ ἔδαφος ὅπου Παῦλος καθεζόμενος ἐδίδασκεν, καὶ ἔκλαιεν λέγουσα Ὁ θεὸς μου καὶ τοῦ οἴκου τούτου, ὅπου μοι τὸ φῶς ἔλαμψας, Χριστέ Ἰησοῦ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος, ὁ ἐμοὶ βοηθὸς ἐν πυρὶ, βοηθὸς ἐν θηρίοις, αὐτὸς ὑπάρχεις δεδοξασμένος εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀμήν. ⁴³ Καὶ εὗρεν τὸν Θάμυριν τεθνεῶτα, τὴν δὲ μητέρα ζῶσαν· καὶ προσκαλεσαμένη τὴν μητέρα αὐτῆς εἶπεν Θεοκλεία μήτηρ, δύνασαι πιστεῦσαι ὅτι ζῆ κύριος ἐν οὐρανοῖς; εἴτε γὰρ χρήματα ποθεῖς, δίδωσίν σοι δι' ἐμοῦ ὁ θεός· εἴτε τὸ τέκνον, παρέστηκά σοι. καὶ ταῦτα διαμαρτυραμένη ἀπῆλθεν εἰς Σελεύκειαν, καὶ ὤκησεν ἐν σπηλαίῳ χρόνους ἐβδομήκοντα δύο, ἐσθίουσα βοτάνας καὶ ὕδωρ, καὶ πολλοὺς ἐφώτισεν τῷ λόγῳ τοῦ θεοῦ.

ε. τὸν οἶκ. τοῦ Ὀνησιφ. | ὅπου: A ἐνθα | G ὁ Παῦλ. | A ἐδίδ. καθεζόμεν., B ἐκάζετο διδάσκων et C add τὰ λόγια τοῦ θεοῦ | C καὶ πάλιν ἔκλαιεν πικρῶς λέγ., G καὶ μετὰ κλαυθμοῦ προσηύξατο εὐχαριστοῦσα καὶ ἐξομολογουμένη τῷ θεῷ καὶ λέγουσα | AB Ὁ θε. ἡμῶν καὶ τοῦ, G Κύριε ὁ θε. τοῦ | G τὸ φ. αὐτοῦ | ἔλαμψας Χρ. Ἰ. (B Ἰ. Χρ.) cum BC. AG ἔλαμψεν Ἰησοῦς (A add Χριστός) | ὁ υἱ. usque ζῶντ. cum CG: AB om | βοηθὸς ἐν πυρὶ cum AB. C βο. ἐν φυλακῇ, βοηθὸς ἐπὶ ἡγεμόνων (sic), G βο. ἐπὶ ἡγεμόνων, βο. ἐν πυρὶ | αὐτ. ὑπαρχ. δεδοξ. cum B: A ὅτι αὐτὸς ἐστὶν ὁ θεός, ὃ ἡ δόξα: G ὅτι αὐτὸς εἰ μόνος θεός: C βοηθὸς ἐν πάσι, σὺλ πρέπει ἡ δόξα | G εἰς τ. αἱ. τῶν αἰώνων, ἀμ.

43. B Εὔρε δέ | C τ. Θάμ. μέν | G τεθνηκότα, τ. δὲ μητ. αὐτῆς | προσκ. τ. μητ. αὐτ. (G τ. ἐαυτῆς μητ.) εἶπ. (G add πρὸς αὐτήν) Θε. μητ. (G add ἐμή, A om Θε. μ.) cum ABG: C λέγει ἡ ἀγία Θεκλα τῇ μητρὶ αὐτῆς Θεοκλείᾳ Μήτηρ | ζῆ κύριος cum C; AB add ὁ θεός: G ἔστι θεός κύριος ζῶν | οὐρανοῖς cum ABGD: C -νῶ | ποθεῖς (-ῆς) cum CG. AB ἐπιποθ. et C add εἴτ' οὖν ἐπιποθῆς | δίδωσιν cum AB. C δώη, G δώσει | δι' ἐμ. ὁ θε. cum ABG: C κύριος δι' ἐμ. | τό: AB om | τέκνον: B -κνον, G add σου, ἰδοῦ (ecce addit etiam D) | C διαμαρτυρουμένη | AC Σελεύκειαν (A - (αν) | ὕδωρ: A add ποιοῦσα, B πίνουσα | B om τοῦ | Pro καὶ ταῦτα usque τ. θεοῦ G sic habet: καὶ ταῦτα καὶ ἕτερα πολλὰ διεμαρτύρατο καὶ παρεκάλει αὐτήν· ἡ δὲ μητὴρ αὐτῆς Θεοκλίᾳ οὐκ ἐπίστευσε τοῖς λεγομένοις αὐτῇ ὑπὸ τῆς μάρτυρος Θεκλῆς· ἡ δὲ Θεκλα ἰδοῦσα ὅτι οὐκ ὠφελεῖ, κατασφραγισαμένη ὄλον τὸ σῶμα αὐτῆς ἐξῆλθε τὴν πύλην, καὶ ἔρχεται εἰς Δάφνην· καὶ εἰσελθοῦσα εἰς τὸ μνημεῖον ὅπου ὁ Παῦλος μετὰ Ὀνησιφόρου εὗρέθη, προσπεσοῦσα ἔκλαιου ἐκεῖ τῷ θεῷ. καὶ ἐξελθοῦσα πάλιν ἔρχεται ἐπὶ τὴν Σελεύκειαν, πολλοὺς φωτίζουσα τῷ λόγῳ τοῦ Χριστοῦ. D vero sic: *Haec autem testificante Thecla, mater quae seculum amabat non se convertit ad illam. Illa vero quae solum deum diligebat, quod ipse erat ei pater et mater, ipsius praecepta servabat, dicens Qui diligunt seculum istud, non videbunt deum patrem neque filium eius Iesum Christum dominum nostrum. Et haec locuta profecta est Seleuciam, et multos illuminavit ibi, et requievit in bona pace.* His verbis exit codicis Digbaeani versio. Quae vero ex codice Barocciano Grabinus addidit, graviter ab iis differunt quae ex codd. Parisiensibus ipsi exhibuimus sectionibus 44 et 45. Ea vide infra.

44 Τινὲς δὲ τῆς πόλεως Ἑλληνας ὄντες τὴν θρησκείαν, ἰατροὶ δὲ τὴν τέχνην, ἀπέστειλαν πρὸς αὐτὴν ἄνδρας νεωτέρους σοβαροὺς ἐπὶ τὸ φθεῖραι αὐτήν· ἔλεγον γὰρ ὅτι τῇ Ἀρτέμιδι δουλεύει παρθένος οὐσα, καὶ ἐκ τούτου ἰσχύει πρὸς τὰς ἰάσεις. προνοία δὲ θεοῦ εἰσηλθεν ἐν τῇ πέτρα ζῶσα, καὶ τὴν γῆν ὑπέβη. καὶ ἀπηλθεν ἐν τῇ Ῥώμῃ θεάσασθαι τὸν Παῦλον, καὶ εὔρεν αὐτὸν κοιμηθέντα. μέיασα δὲ ἐκεῖ χρόνον οὐ πολὺν, μετὰ καλοῦ ὕπνου ἐκοιμήθη· καὶ θάπτεται ὡς ἀπὸ δύο ἢ τριῶν σταδίων τοῦ μνήματος τοῦ διδασκάλου Παύλου.

45 Ἐβλήθη μὲν οὖν εἰς τὸ πῦρ χρόνων οὐσα ἑπτὰ καὶ δέκα, καὶ εἰς τοὺς θήρας χρόνων ὀκτῶ καὶ δέκα, καὶ ἤσκησεν ἐν τῷ σπηλαίῳ ὡς εἴρηται χρόνους ἑβδομήκοντα δύο, ὡς εἶναι τὰ πάντα ἔτη τῆς ζωῆς αὐτῆς ἐνενήκοντα. πάμπολλα δὲ ἰάματα τέλεσσασα ἀναπαύεται εἰς τὸν τόπον τῶν ἁγίων, κοιμηθεῖσα τῇ εἰκάδι τετάρτῃ τοῦ Σεπτεμβρίου μηνὸς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν. ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων· ἀμήν.

44. πόλεως: C add Σελευκίας | C τῇ τέχνῃ | ἰάσεις: B θεραπείας | ἀπηλθεν: A ἤλθεν | AB om τῇ | A om τὸν | A χρόν. οὐ μέγιστον | B σταδίων δύο ἢ τρ. τ. μν. Παύλ. τοῦ διδ. αὐτῆς

45. μὲν οὖν: AB δέ | AB om οὐσα | C om κ. εἰς τ. θῆρ. χρ. ὁ. κ. δέκα | ὡς εἶναι cum B: AC ὡς (C ὥστε) γίνεσθαι (C γενέσθ.) | AC τῆς ἐνθῆου ζωῆς | ἐνενήκοντα cum A: B praem ἔτη, C χρόνοι | AB om δέ | κοιμηθεῖσα: AB add ἐν εἰρήνῃ | ᾧ ἡ δόξ. κ. τ. κρ. εἰς cum AB: C μετ' οὐ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος, τιμὴ, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰ. τ. αἰ. ἀμήν.

G pro sectt. 44 et 45 haec edidit: Καὶ νεφέλη φωτεινὴ ὠδήγει αὐτήν. καὶ εἰσελθούσα ἐν Σελευκίᾳ ἐξῆλθεν ἔξω τῆς πόλεως ἀπὸ ἐνὸς σταδίου· καὶ ἐκεῖνους δὲ ἐδεδοίκει, ὅτι τὰ εἰδῶλα ἐθεράπευον. καὶ ὁδηγὸς γέγονεν αὐτῆς ἐν τῷ ὄρει τῷ λεγομένῳ Καλαμῶνος ἦτοι Ῥοδεῶνος· καὶ εὑρούσα ἐκεῖ σπηλαιον εἰσηλθεν αὐτῷ. καὶ ἦν ἐκεῖ ἐπὶ ἔτη ἱκανά, καὶ πολλοὺς καὶ χαλεποὺς πειρασμοὺς ὑπέστη ὑπὸ τοῦ διαβόλου, καὶ ὑπήνεγκεν γενναίως βοηθουμένη ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ. μαζοῦσαι δὲ τινες τῶν εὐγενῶν γυναικῶν περὶ τῆς παρδένου Θέκλης, ἀπίησαν πρὸς αὐτήν καὶ ἐμάνθανον τὰ λόγια τοῦ θεοῦ· καὶ πολλαὶ ἐξ αὐτῶν ἀπετάξαντο τῷ βίῳ καὶ συνήσκουν αὐτῇ. καὶ φήμη ἀγαθὴ ἤχθη πανταχοῦ περὶ αὐτῆς, καὶ ἰάσεις ἐγίνοντο ὑπ' αὐτῆς. γινούσα οὖν πᾶσα ἡ πόλις καὶ ἡ περιχωρος ἔφερον τοὺς ἀρρώστους αὐτῶν ἐν τῷ ὄρει, καὶ πρηνὴ τῇ εὐρα προσεγγίσασσι, θάττον ἀπηλλάττοντο, οἷα δῆποτε κατελόντο νοσήματι, καὶ τὰ πνεύματα τὰ ἀκάθαρτα κράζοντα ἐξήρχοντο· καὶ πάντες κατελάμβανον τὰ ἴδια αὐτῶν ὑγιῆ, δοξάζοντες τὸν θεὸν δόντα τοιαύτην χάριν τῇ παρδένῳ Θέκλῃ. οἱ ἰατροὶ οὖν τῆς

πόλεως Σελευκίων ἐξουδενώθησαν, τὴν ἐμπορείαν ἀπολέσαντες, καὶ οὐδεὶς λοιπὸν προσεῖχεν αὐτοῖς· καὶ φθόνου καὶ ζήλου πλησθέντες ἐμηχανοῦντο κατὰ τῆς τοῦ Χριστοῦ δούλης, τὸ τί αὐτῆ ποιήσωσι. Ὑποβάλλει οὖν αὐτοῖς ὁ διάβολος λογισμὸν πονηρὸν. καὶ μᾶ τῶν ἡμερῶν συναχθέντες καὶ συνέδριον ποιήσαντες συμβουλευόμενοι πρὸς ἀλλήλους λέγοντες Ἄυτη ἡ παρθένος ἱερὰ τυγχάνει τῆς μεγάλης θεᾶς Ἀρτέμιδος· καὶ εἴ τι ἂν αἰτήσῃ αὐτήν, ἀκούει αὐτῆς ὡς παρθένου οὐσης, καὶ φιλοῦσιν αὐτήν πάντες οἱ θεοί. δεῦτε οὖν λάβωμεν ἄνδρας ἀτάκτους καὶ μεθύσωμεν αὐτοὺς οἶνον πολὺν, καὶ δώσωμεν αὐτοῖς χρυσοῖον πολὺ καὶ ἐπώμεν αὐτοῖς εἰ δυνήθητε φθεῖραι καὶ μιάναι αὐτήν, διδοῦμεν ὑμῖν καὶ ἄλλα χρήματα. ἔλεγον οὖν πρὸς αὐτοὺς οἱ ἱατροὶ ὅτι ἐὰν ἰσχύσουσιν αὐτήν μιάναι, οὐκ ἀκούουσιν αὐτῆς οἱ θεοὶ οὔτε Ἄρτεμις ἐπὶ τῶν ἀσθενούντων. ἐποίησαν οὖν οὕτως. καὶ ἀπελθόντες οἱ πονηροὶ ἄνδρες ἐπὶ τὸ ὄρος καὶ ἐπιστάντες ὡς λέοντες τῷ σπηλαίῳ ἐπάταξαν τὴν θύραν· ἦναιξεν δὲ ἡ ἀγία μάρτυς Θέκλα, θαρροῦσα ὡς ἐπίστευσαεν θεῷ· προέγνω γὰρ τὸν δόλον αὐτῶν. καὶ λέγει πρὸς αὐτούς τί θέλετε, τέκνα; οἱ δὲ εἶπον τίς ἐστὶν ἐνταῦθα λεγομένη Θέκλα; ἡ δὲ εἶπεν τί αὐτήν θέλετε; λέγουσιν αὐτῆ ἐκεῖνοι Συγκαθευθῆσαι αὐτῆ θελομεν. λέγει αὐτοῖς ἡ μακαρία Θέκλα Ἐγὼ ταπεινὴ γραῦς εἰμι, δούλη δὲ τοῦ κυρίου μου Ἰησοῦ Χριστοῦ· καὶ κἂν τί ποτε δράσαι θέλετε ἄτοπον εἰς ἐμέ, οὐ δύνασθε. λέγουσιν αὐτῆ ἐκεῖνοι Οὐκ ἐστὶν δυνατόν μὴ πράξαι εἰς σέ ἃ θελομεν. καὶ ταῦτα εἰπόντες ἐκράτησαν αὐτήν ἰσχυρῶς, καὶ ἐβούλοντο καθυβρίσαι αὐτήν. ἡ δὲ λέγει αὐτοῖς μετ' ἐπιεικειᾶς Ἀναμείνατε, τέκνα, ἵνα ἴδητε τὴν δόξαν κυρίου. καὶ κρατουμένη ὑπ' αὐτῶν ἀνέβλεψεν εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ εἶπεν Ὁ θεὸς ὁ φοβερὸς καὶ ἀνεύκαστος καὶ ἔνδοξος τοῖς ὑπεναντιοῖς, ὁ βυσσάμενός με ἐκ πυρός, ὁ μὴ παραδώσας με θάμυρι, ὁ μὴ παραδώσας με Ἀλεξάνδρῳ, ὁ βυσσάμενός με ἐκ θηρίων, ὁ διασώσας με ἐν τῷ βύβῳ, ὁ πανταχοῦ συνεργήσας μοι καὶ δοξάσας τὸ ὄνομά σου ἐν ἔμοί, καὶ τανῦν ῥῦσαι με ἐκ τῶν ἀνόμων ἀνθρώπων τούτων, καὶ μὴ ἐάσης με ἐνυβρίσαι τὴν παρθενίαν μου, ἣν διὰ τὸ ὄνομά σου ἐφύλαξα μέχρι τοῦ νῦν, ὅτι σὲ φιλῶ καὶ σὲ ποθῶ καὶ σοὶ προσκυνῶ τῷ πατρὶ καὶ τῷ υἱῷ καὶ τῷ πνεύματι ἀγίῳ εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀμήν. καὶ ἐγένετο φωνὴ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λέγουσα Μὴ φοβηθῆς Θέκλα, δούλη μου ἀληθινή, μετὰ σοῦ γὰρ εἰμι· ἀπόβλεψον καὶ ἴδε ὅπου ἠνέγκται ἔμπροσθέν σου, ἐκεῖ γὰρ οἶκος αἰώνιος ἔσται σοι, κακεῖ τὴν ἐπισκεψιν δέχῃ. καὶ προσκοῦσα ἡ μακαρία Θέκλα ἴδεν τὴν πέτραν ἀνεωχθεῖσαν ὅσον χωρεῖ ἄνθρωπον εἰσεῖναι, καὶ κατὰ τὸ λεχθὲν αὐτῆ ἐποίησεν, καὶ ἀποφυγοῦσα γενναίως τοὺς ἀνόμους εἰσῆλθεν εἰς τὴν πέτραν· καὶ συνεκλείσθη εὐθὺς ἡ πέτρα, ὥστε μῆτε ἄρμον φαίνεσθαι. ἐκεῖνοι δὲ θεωροῦντες τὸ παράδοξον θαῦμα ὥσπερ ἐν ἐκστάσει ἐγίνοντο, καὶ οὐκ ἴσχυσαν ἐπισεχεῖν τὴν τοῦ θεοῦ θούλην, ἀλλ' ἡ μόνον τοῦ μαφορίου αὐτῆς ἐπελάβοντο καὶ μέρος τι ἠδυνήθησαν ἀποσπάσαι· κακεῖνο κατὰ συγχώρησιν θεοῦ πρὸς πίστιν τῶν ὀρώντων τὸν σεβάσμιον τόπον, καὶ εἰς εὐλογίαν ταῖς μετὰ ταῦτα γενεαῖς τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐκ καρδίας καθαρᾶς.

Ἐπαθεν οὖν ἡ τοῦ θεοῦ πρωτομάρτυς καὶ ἀπόστολος καὶ παρθένος Θέκλα ἡ ἀπὸ τοῦ Ἰκονίου ἐτῶν δέκα ὀκτώ· μετὰ δὲ τῆς ὁδοπορίας καὶ τῆς περιόδου καὶ τῆς ἀσκήσεως τῆς ἐν τῷ ὄρει ἔζησεν ἔτη ἅλλα ἐβδομήκοντα καὶ δύο· ὅτε δὲ προσελάβετο αὐτὴν ὁ κύριος, ἦν ἔτων ἐνενήκοντα· καὶ οὕτως ἡ τελείωσις αὐτῆς γίνεται. Γίνεται δὲ ἡ ὁσία μνήμη αὐτῆς μηνὶ Σεπτεμβρίῳ εἰκάδι τετάρτῃ, εἰς δόξαν τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
